

ဆိုင်း ပြုစုသည့် ၂၀၀၆ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလအတွက်

ညောင်ရွှေအား

ခရစ်ယာန်အိမ်ထောင်ဝတ်ပြုလမ်းညွှန်စာစောင်

Model: Edina & Windy Ivin

ဆိုင်း ပြုစုသည့် ၂၀၀၆ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလအတွက်

ညောင်ရွှေအား

ခရစ်ယာန်အိမ်ထောင် ဝတ်ပြုလမ်းညွှန်စာစောင်

အဆင်းစတင်အတွင်းအနံ့သတိ
Model: Htoo K'haw Soe Min

ဆို

မြေ သည့် ညစဉ်ခွန်အား

အိမ်ထောင်ဝတ်ပြုလမ်းညွှန်စာစောင်

၂၀၀၆ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ

ကျေးဇူးတော်သက်သက်ကြောင့် (၅၅)အုပ်မြောက်သော ညစဉ်ခွန်အားကို ရေးသား ဝေငှ ခွင့်ပြုသောကြောင့် ဝမ်းမြောက်လျက် ဂရုဏာတော်ကို ချီးမွမ်းပါသည်။ စက်တင်ဘာလ၏ သာတောင့်သာယာအချိန်အခါကလေးများကို တဖန်မြင်တွေ့ခွင့်ရသောကြောင့် ဝမ်းသာ မြောက်ရွှင်လန်းဖွယ်ဖြစ်ပါသည်။ အထူးသဖြင့် ယခုလမှာ ဘုရားရှင်၏ မေတ္တာတော်ကို ညစဉ် ခွန်အားသည် ပိုပိုသာသာကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို ခံရ၍ တိုး၍ အစေခံဖို့ရန် အခွင့်အလမ်းတစ်ခုကို ရခဲ့ပါ၏။ ကျွန်တော်တို့၏ အားနည်းခြင်းကြောင့် ရပ်ဝေးမြေခြား မိတ်ဆွေများဆီသို့ ညစဉ်ခွန် အားကို အချိန်မီမိမိပေးနိုင်ခဲ့ပါ။ ယခုအခါတွင် ယခင်လက ဆုတောင်းခဲ့သည့်အတိုင်း မိတ်ဆွေတစ်ဦးဖြစ်သော ကိုလွင်မိုးအားဖြင့် အင် တာနက်ပေါ်သို့ တက်ရောက်ခွင့်ကို ရပြီ ဖြစ်ပါသည်။ ယခုလောလောဆယ်တွင် ကိုယ်ပိုင် ဒေါက်ကွန်းမရသေးသော်လည်း ရပ်ဝေး မြေခြားယုံကြည်သူများနှင့် ကွန်ပျူတာအင်တာနက်ကို အသုံးပြုသူများအတွက် ကွန်ယက်စာ မျက်နှာတစ်ခုမှာ ညစဉ်ခွန်အားကို ဖတ်နိုင်ပါပြီ။ <http://lwinmoe.friendofburma.org/nyasinkunah> ကို ကလစ်လုပ်လျှင် ညစဉ်ခွန် အားစာမျက်နှာများကို တွေ့နိုင်မည်ဖြစ်၍ ခွန်အားယူလိုသူများထံသို့ တစ်ဆင့်သတင်း ပေးစေချင်ပါသည်။ ငွေရေးကြေးရေး အဆင်ပြေ လျက် အစစအရာရာ ညီညွတ်ခဲ့ပါလျှင် nysyinkunah.com ကို အွန်လိုင်း၌ တွေ့ရှိနိုင်ဖို့ရာ ပိုင်းဝန်းကူညီ ဆုတောင်းပေးစေချင် ပါသည်။

ကမ္ဘာတစ်ဝှမ်းဝေမျှသော ညစဉ်ခွန်အားအစီအစဉ်ကို ကူညီသူများ၊ အကြံပြုသူများ၊ ပေးလှူသူများ အားပေးသူများနှင့် ဆုတောင်းပေးသူများကို ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ဖော်ပြရင်း ဘုရားသခင် ၏ ချစ်ခြင်းမေတ္တာ၊ သခင်ယေရှု၏ဂရုဏာ၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏ ကောင်း ကြီးမင်္ဂလာအပြုဖြာသည်စာဖတ်သူညစဉ်မိတ်ဆွေတို့၏ အိမ်ထောင်မိသားစုများအပေါ်သို့ ကြွယ်ဝစွာ သက်ရောက်ပါစေ ဟုဆုတောင်းမေတ္တာပို့သအပ်ပါ၏။ (အာမင်)

■ Author & Editor: ဆိုး ■ Supporter: သန္တာရွှေ ■ Title: အယ်လင်စောဦး(C. L.S) ■ Distribution : သွဲ့ဖော၊ မှအိုင်း၊ နေခြည်နွေးနွေး၊ ထူးအုပ်စိုး၊ စစ်ငြိမ်းအေး၊ နွယ်နီဝင်း၊ ထွန်းထွန်းဇော် ■ Admin: တွယ်တာထွန်း၊ ဒင်နီယယ် ■ Logo : မျိုးမင်းသော် (Bible league) ■ Address : ၈၉၃(ခ) ည/၁၁ ရပ်ကွက်၊ ဘုရင့်နောင်လမ်း၊ သွယ် (၃)၊ ရွှေပြည်သာမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်း။ ■ တဆင့်ဖုန်း : ၆၁၀ ၄၂၇၊ ၆၁၀ ၉၉၃၊ ၆၁၀ ၉၉၄ ■ Cover : K.P.T Group

ဗက်လင်ကြယ် . . . မှ စီစဉ်တင်ဆက်သည်။

ငါ့ခမည်းတော်သည်လည်း ဥယျာဉ်စောင့်ဖြစ်တော်မူ၏။ အသီးသီးသော အခက်ရှိသမျှတို့ကို သာ၍ သီးစေခြင်းငှာ သုတ်သင်ရှင်းလင်းတော်မူ၏။ (ရှင်ယောဟန် ခရစ်ဝင်ကျမ်း ၁၅:၂)

“အလိုတော်အတိုင်း ...”

သာယာသော စက်တင်ဘာလ၏ ညဦးအချိန်ကို ဘုရားရှင် ပြင်ဆင်ပေးသဖြင့် ကျေးဇူးတော်ချီးမွမ်းကြပါစို့။ စက်တင်ဘာလသည် မြန်မာလတွင် တော်သလင်းလနှင့် တိုက်ဆိုင်ပါ၏။ တော်သလင်းမြစ်တွင်းသင်းဖြူးခင်းဆိုသည့် ရှေးစကားအတိုင်း လှိုင်းလေ ငြိမ်သက်၍ မြစ်ထဲမှာ လေမထန်လှိုင်းမရှိသောကြောင့်၊ သင်္ဘော၊ လှေ၊ ရွက်နာပါတို့ ကောင်းမွန်စွာ ခရီးပြုနိုင်ပါ၏။ ရှေးရှေးကမြန်မာတို့သည် တော်သတင်းလကို သစ်ဆင်း လဟု ခေါ်ကြောင်း ပုဂံကျောက်စာတွင် တံဆွပ်မှ တံဆွပ်ဟု ရေးသားကြောင်း မြန်မာစာ ကျောင်းသား ထူးအုပ်စိုးက ပြောပြပါ၏။ စင်စစ် . . . မြစ်အတွင်းမှာ လှိုင်းလေငြိမ်သက်၍ သစ်ဖောင်များ မျောသောလဖြစ်၍ သစ်ဆင်းလဟု ခေါ်ပါသတည်း။

သစ်မျောသည်ဟု ဆိုသဖြင့် သစ်ပင်သုံးပင် ပုံပြင်ကလေးကို သတိရမိပါသည်။ တစ်ခါက သစ်ပင်သုံးပင်တို့သည် တော၌အတူတကွ နေထိုင်ရှင်သန်ကြပါ၏။ တစ်နေ့တွင် သစ်ခတ်သမားများက လာရောက်ခတ်ယူသောအခါ၊ ပထမသစ်က . . . ငါတော့ ခမ်းနား တဲ့ နန်းတော်တိုင်ဖြစ်ချင်တာ၊ အခုငါ့ဆန္ဒပြည့်တော့မယ်။ ဘုရင်တွေ မိဘုရားတွေ ဝန်ကြီးမှူးမတ်တွေကြားမှ အကျိုးပြုရတော့မယ်ဟု ပြောသတဲ့။ ဒုတိယသစ်ပင်က ငါတော့ လမ်းနံဘေးက မီးရှူးတိုင်ကြီးဖြစ်ချင်တာကွ။ အခု ငါ့ဆန္ဒပြည့်တော့မယ်။ လူတွေကို အလင်းပေးတဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာမြင့်မြင့်မားမားမီးတိုင်ကြီး ဖြစ်ရတော့မယ် . . . ဟုပြောပါ၏။ တတိယသစ်ပင်က . . . ငါက ပင်လယ်ကူးသင်္ဘောဖြစ်ချင်တာကွ။ အခု ငါ့ဆန္ဒပြည့် တော့မယ်။ နိုင်ငံအနှံ့အပြားကို လူအများကို သယ်ဆောင်ပြီး ခရီးသွားရတော့မှာမို့ အရမ်း ပျော်တာပဲ။ သူငယ်ချင်းတို့ရေ . . . ငါသွားပြီဟေ့ . . . လို့ နှုတ်ဆက်ခဲ့ပါသတည်း။

သို့သော်လည်း သူတို့ထင်သလို ဖြစ်မလာပါဘူး။ နန်းတော်တိုင်ဖြစ်ချင်တဲ့ သစ်ပင်က နွားစာခွက်ကလေးဖြစ်သွားပြီး၊ သခင်ယေရှုမွေးဖွားတဲ့အခါ အသုံးခံရပါသည်။ မီးရှူးတိုင် ဖြစ်ချင်တဲ့ သစ်ပင်က လက်ဝါးကားတိုင်ဖြစ်လာပြီး သခင်ယေရှုအသေခံတဲ့အခါ အသုံးခံ ရပါသတဲ့။ ပင်လယ်ကူးသင်္ဘောဖြစ်ချင်တဲ့ သစ်ပင်ကတော့ . . . တံငါလှေဖြစ်လာပြီး သခင်ယေရှုတရားပေးတဲ့အခါ အသုံးခံရပါ၏။

လောက၌ မျှော်လင့်သည်နှင့်မတူညီသော အနေအထားမှာ ရှိနေသော်လည်း စိတ် ပျက်ရန် မဟုတ်ပါ။ နိမ့်ကျသည်ဟု အောက်မေ့သော်လည်း ဘုရားသခင်ရှေ့မှာ မျက်နှာ ရဖို့သာ လိုရင်းဖြစ်ပါ၏။ သခင်၏အကြံအစည်နှင့် **အသုံးတော်ခံရခြင်းသာလျှင် ကောင်း ကြီးမင်္ဂလာဖြစ်စေ၍ သာ၍ သီးသော အသက်တာကို ပြုစုခြင်းဖြစ်ပါသည်။**

လေတိုက်သောအခါ မြက်ပင်သည် ညှို့နွမ်းသွေခြောက်တတ်၏။ အပွင့်လည်း ကြွေတတ်၏။ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တရားမူကား ကာလအစဉ်အမြဲတည်၏။ (ဟေရှာယအနာဂတ္တိကျမ်း၊ ၄၀:၇-၈)

“အစဉ်အမြဲတည်၏ ...”

တစ်နေ့သောအခါ ကျွန်တော့်အိမ်သို့ ဧည့်သည့်တစ်ယောက်ရောက်လာပါသည်။ ငယ်ရွယ်သော လှလှပပမိန်းကလေးဖြစ်၍ နိုင်ငံရပ်ခြားမှ ပြန်လာဟန်နှင့် လက်ဆောင်များ တောင်ပါလာသေးသည်။ သူမက ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင်စကားပြောသော်လည်း ဒီကလေးကို ငါ ဘယ်မှာ တွေ့ဖူးပါလိမ့်ဟု စဉ်းစား၍ မရသဖြင့် အီးအီးအဲအဲလုပ်နေရပါသည်။ အတော် ကလေးကြာလျှင် သူက . . . ကျွန်တော့်သားကို မေးပါ၏။ သားက . . . အိမ်ထောင် ကျသွားသဖြင့် ဒီအိမ်မှာမနေ။ သူတို့အိမ်ခွဲသွားကြပြီဟု ပြောလျှင် မိန်းကလေး၏ မျက်နှာ မှာ တင်းသွားပါ၏။ ကျွန်တော်သိလိုက်ပြီ။ သားနှင့် တစ်ခုခုဖြစ်ခဲ့ပြီ ထင်၍ အားနာသွားပါ ၏။ သူမမမျှ မျှော်လင့်တကြီးလာခဲ့တာ ဖြစ်နိုင်ပါ၏။ မိန်းကလေးပေးထားသော လက် ဆောင်ကို သိမ်းဆည်းနေသည့်ဇနီးသည်လည်း တွန့်သွားကာ ကျွန်တော်က ပြန်ကြည့်သော အဓိပ္ပာယ်မှာ . . . ‘မင်းသားကတော့ လုပ်ပြီ . . .’ဆိုတဲ့ သဘောပေါ့။ သားမ ကောင်းတော့ အမေ့ခေါင်းလေ။

ပြန်ကာနီးလျှင် မိန်းကလေးက ကျေညာသွားပါ၏။ ဆရာနော် . . . တော်တော်မေ့ တတ်မှန်းမသိဘူး။ ဝက်သေကမ်းခြေက ကျမ်းစာသင်တန်းမှာလေ။ ကျွန်မနာမည် မီးခဲ ဟုပြောတော့မှ ဩော်ဩော်ဟု သတိရလာ၏။ သားတို့၏ ဖခင်များထုံးစံ . . . ချွေးမ တော်မယ် နော် . . . ဟု ကျွန်တော်ကပြောလျှင် တကယ်လားဆရာဟု မေးပါ၏။ နောက်နေတာပဲ အောက်မေ့၍ တကယ်ပေါ့ . . . ဟု အာမခံခဲ့ပါ၏။ ကိုယ့်သားကလည်း သဘောကျနေပါ၏။ မိန်းကလေးက ရယ်ရင်းမောရင်း ဆရာသားကို ကောင်းကောင်း ထားမှာ။ အလုပ်ကောင်းကောင်းလုပ်ပြီး ငွေစုနိုင်မှ လာတင်တောင်းမှာဟုပြောလျှင် ကျွန်တော်က သားက ဆင်စီးမြင်းရဲဖြစ်မယ့်ကိစ္စပဲ။ လာစမ်းပါ။ လာစမ်းပါ။ ချွေးမ တော်ပါ့မယ်ဟု . . . ပြောခဲ့ တာပေါ့။ သူမက . . . ဆရာသားကို ယင်မတောင် အသန်း မခံနဲ့ဟု ပြောသေးရာ နောက်နေ တာပဲဟု အောက်မေ့ခဲ့ပါ၏။ အခု နှစ်ပေါင်းများ စွာကြာပြီးမှ အတည်အခန့်လုပ်လာရာ ကိုယ်မှာ ဘာမှ ပြန်မပြောနိုင်။ မတည်သော စကားကြောင့် မျက်နှာပူပူနှင့် တောင်းပန်ရရာ ဇနီးသည်က . . . ကျွန်တော့်ကို များစွာ ဩဘာပေးလေ၏။

ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကမူ ထိုသို့မဟုတ်ပါ။ အစဉ်အမြဲတည်၏။ အာမခံ ချက်ရှိ၏။ မပြောင်းမလဲပါ။ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို နာ၍ ကျင့်စောင့်သောသူသည် မြတ်စွာသော မင်္ဂလာရှိ၏။ (လု၊ ၁၁:၂၈)

မြေကြီးသားအပေါင်းတို့ ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ ကျူးသောအသံကိုပြု၍ နာမတော်၏ ဂုဏ်ကို သိချင်းဆိုကြလော့။ (ဆာလံကျမ်း၊ ၆၆:၁)

“ကယ်တင်ပိုင်ရှင်ထံသို့ ...”

ကယ်တင်ပိုင်ရှင်ထံ ချဉ်းကပ်ဖို့ရာ ကျမ်းစာအားဖြင့် သမ္မာလမ်းထင်ရှား . . . ဟု အစချီသော ဓမ္မသီချင်းနံပါတ်(၁၄၂)သည် ယုံကြည်သူများကို (၆၆)ခုမြောက်သော ဆာလံကျမ်းကို အခြေပြုလျက် နှိုးဆော်ချက်များပေးပါ၏။ ရိုးသောသံစဉ်၊ နားလည်လွယ်သော စာသားဖြင့် နှလုံးသည်ပွတ်ကို ဆွဲဆောင်နိုင်သော ဤသီချင်းနှင့် ပတ်သက်၍ အုတ်ကလန်မြို့မှ သင်းအုပ်ဆရာတစ်ပါးက သက်သေခံချက်တစ်ခုရှိပါသည်။

နှစ်ပေါင်းများစွာတရားဟောသော်လည်း ပြောင်းလဲလာသူမရှိ၍ စိတ်ဓာတ်ကျနေခဲ့သော ဆရာသည် နောက်ဆုံးတစ်နေ့တွင် ဤသီချင်းကို ဆိုရာ မိန်းမတစ်ယောက်သည် ရှေ့တို့တက်လာပြီးနောက် ဤသီချင်း၏ နောက်ဆုံးပိုဒ်ကို ထပ်ဆိုရန် တောင်းပန်သတုံ။ ဆရာလည်း ပြန်ဆိုရပါ၏။

ငါတို့အလယ်၌ ကိုယ်တော်မြတ်သည် ယနေ့တွင်ပင် ရပ်နေတော်မူ၏။ ပညတ်တော်များကို မိန့်မြွတ်သတည်း။ သင်တို့ခံယူမည်လော့။

ထိုမိန်းမသည် အိမ်သို့ပြန်လာပြီး နောက်တနင်္ဂနွေနေ့တွင် သူခင်ပွန်းကိုပါ ခေါ်လာလျက် နှစ်ခြင်းတောင်းရာ အုတ်ကလန်သင်းအုပ်သည် အံ့ဩလျက် ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းသတုံ။ ဤသီချင်းဖြင့် နောင်တတရားကို တွေ့မြင်စေခဲ့ပါ၏ . . . ဟုသက်သေခံလေသည်။

သားငယ်လေး ငယ်စဉ်က သူ့ကို ဂီတသမားဖြစ်စေချင်သဖြင့် ပုသိမ်မှ အဘိုးမှန်တိုင်းထံမှာ စန္ဒယား၊ တယောသွားသင်စေပါသည်။ ကျောင်းပိတ်ရက်မှာ သူငယ်ချင်း နှင်းပွင့်ဖြူနှင့် နော်အယ်ခူလည်း သွားကြရာ ပထမ၌ စိတ်ပါသဖြင့် လိုက်သွားပါ၏။ တစ်လနှစ်လကြာလျှင် ပြန်လာကြပါသည်။ မိန်းကလေးများကတော့ အိုကေပါ၏။ တီးနိုင်မှုတစ်ခုပင်ပါသည်။ ထူးအုပ်စိုးကတော့ ဟိုမှာ ပျော်ပျော်နေခဲ့ပုံရသည်။ ‘ကယ်တင်ပိုင်ရှင်ထံ’ တစ်ပုဒ်ပဲရသည်။ ဘယ်လိုခိုင်းခိုင်းဒီတစ်ပုဒ်ပဲ တီးနိုင်၏။ အဘိုးမှန်တိုင်းက အတူတူသင်ပေးကာ သူက မနာယူသဖြင့် တစ်ပုဒ်တည်းကို တာဝန်ကျေသင်လာသဖြင့် သူ့ကိုဆူသောအခါ သူက . . .

တော်ပြီလေ။ ကယ်တင်ပိုင်ရှင်ထံ ချဉ်းကပ်ဖို့ရာ သိရင်ရပြီလို့ အဘိုးကပြောတယ် . . . ဟုလွဲချလေ၏။ ပြန်စဉ်းစားသောအခါ သူ့စကားမှန်ပါ၏။ ကယ်တင်ပိုင်ရှင်ထံချဉ်းကပ်ဖို့ရန် မသိသူများ သိလျက်နှင့် မချဉ်းကပ်သူများရှိပါ၏။ ဥပုသ်နေ့မှာပင်လျှင် ကိုယ်တော်ထံသို့ ဒုစရိုက်အပြစ်ကင်းရှင်းလျက် စိတ်နှလုံးသာယာရွှင်မြူးခြင်းနှင့် ချဉ်းကပ်ဖူးမြော်ခြင်းမပြုနိုင်လျှင် ဝမ်းနည်းစရာအကြောင်းဖြစ်လာမည်ကို သတိပြုကြပါစို့။

သင်တို့သည် တန်ခိုးကို ခံရ၍ ယေရုရှလင်မြို့မှ စသော ယုဒပြည်၊ ရှုမာရီပြည်၊ မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင် ငါ၏ သက်သေဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ (တမန်တော်ဝတ္ထု၊ ၁:၈)

“သက်သေခံခြင်းဖြင့် ...”

လှိုင်သာယာမြို့မှ စာရေးဆရာမကလေး မီးဇာ (F.B.T.S)က ကျွန်တော့်မွေးနေ့မှာ ပုံပြင်တစ်ပုဒ်ကို ရေးလျက် စာတိုက်မှ လက်ဆောင်ပို့ပေးခဲ့သည်ကို ဝေမျှပါရစေ။

တစ်ခါက ဓမ္မဆရာတစ်ပါးသည် ခရီးသွားစဉ် လူစုဝေးသော နေရာသို့ ရောက်ပါ၏။ လူစုထဲတွင် နွားသူဌေးတစ်ယောက်က သူ့နွားကြီးကို ကိုင်ကာ စိန်ခေါ်လေ၏။ ကျုပ်နွားကို နံပါတ်(၁)ရယ်မောအောင်၊ နံပါတ်(၂)ငိုကြွေးအောင်နံပါတ်(၃) ထွက်ပြေးအောင် လုပ်နိုင်ရင် ဒီနွားနဲ့ ကျုပ်ပိုင်တဲ့လယ်ယာမြေတစ်ဝက်ကို ပေးမယ် . . . ဟုပြောလျှင် လူစုလူဝေးသည် စိတ်ဝင်စားကာ အမျိုးမျိုးကြိုးစားကြည့်သော်လည်း အိန္ဒြေကြီးသော နွားသည် မရယ်။ စိတ်ခိုင်သော နွားသည် မငို၊ ရဲရင့်သော နွားသည် ထွက်မပြေး။ လူများစွာ ကြိုးစားနေသည်ကို ဓမ္မအမှုတော်ဆောင်သည်ကြည့်ရင်း စိတ်ဝင်စားလာကာ နွားရှင်ကြီးခင်ဗျာ၊ ကျုပ်လည်း ကြိုးစားကြည့်လို့ ရမလားဟု မေးသတုံ။ နွားရှင်က ရတာပေါ့ဗျာ။ ကဲ . . . ဓမ္မဆရာစည်းထဲဝင်လာပြီး ဟောစမ်းပါဦးဟု နောက်သလိုလှောင်သလိုပြောသတုံ။ ဓမ္မအမှုတော်ဆောင်က နွားကြီးအနားကပ်ပြီး . . .

“ကိုနွားကြီး၊ ကျုပ်ကိုယ့်ကိုယ်ကို မိတ်ဆက်ရရင်တော့ . . . ဘုရားသခင်အတွက် အမှုဆောင်နေတဲ့သူ၊ ကမ္ဘာပေါ်မှာ အကောင်းဆုံးအလုပ်ကို လုပ်နေတဲ့သူ . . .” ဟု ပြောရုံရှိသေး။ စကားပင်မဆုံး။ နွားကြီးက ဟား ဟား ဟားနဲ့ ရယ်သတုံ။ တစ်ခါဓမ္မအမှုတော်ဆောင်က . . .

“ကိုနွားကြီး၊ ဘုရားသခင်အတွက် အမှုဆောင်နေပေမယ့်၊ ကျွန်တော့်မိသားစုက မပြေလည်ဘူးဗျ။ ကျုပ်ရဲ့လစာငွေက သုံးထောင်ပဲရနေတုံးပဲ။ ခဲခဲယဉ်းယဉ်းစားသောက်နေထိုင်ရင်း ဆရာကတော်လည်း ပင်ပန်းနေတယ်ဗျာ။ ကလေးတွေက . . . ဟုပြော၍ မဆုံးသေး။ နွားကြီးခမျာ စိတ်မထိန်းနိုင်၍ ငိုပါလေရော။

နောက်ဆုံးတော့ ဓမ္မအမှုတော်ဆောင်က . . . မငိုပါနဲ့ ကိုနွားကြီးရယ်၊ ခင်ဗျား ကျုပ်နဲ့လိုက်ခဲ့ပါလား။ အမှုတော်မြတ်မှာ အတူတူပါဝင်ဆောင်ရွက်ကြရအောင်။ သိပ်မွန်မြတ်တဲ့ အလုပ် . . . ဟုပြော၍ မဆုံးသေးခင် နွားကြီးသည် ကဆုန်ပေါက်၍ ထွက်ပြေးသွားပါလေရော။ ပုံပြင်ကလေးက ဒီမျှပါပဲ မိတ်ဆွေ။ မီးဇာ၏ လက်ဆောင်ကလေးကို ဖတ်၍ ဆင်ခြင်စရာကို တွေးမိပါသည်။ ဓမ္မဆရာတစ်ပါး၏ သက်သေခံချက်ကလေးက စိတ်နှလုံးခိုင်မာသော နွားကြီးကိုပင် ပြောင်းလဲစေပါ၏။ ယုံကြည်သူများသည် လောကကို အောင်မြင်ဖို့၊ မှောက်လှန်နိုင်ဖို့မှာ အလိုတော်အတိုင်း အသက်ရှင်၍ ဘုရားရှင်အတွက် ရိုးရိုးကလေးသက်သေခံခြင်းသာ နည်းပညာအစစ်ဖြစ်ပါ၏။

ခက်တင်ဘာလ (၅) ရက်၊ ၂၀၀၆ ခုနှစ် (အင်္ဂါနေ့)

ဘုရားသခင်ပေးတော်မူသော ဆုကျေးဇူးတော်ကား၊ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ် အားဖြင့် ထာဝရအသက်ပေးတည်း။ (ရောမဩဝါဒစာ၊ ၆:၂၂)

“ကျေးဇူးတော်သက်သက်...”

၁၉၇၀ခုနှစ် စက်တင်ဘာလ (၅)ရက်နေ့တွင် သူငယ်ချင်းနှစ်ဦး (ဂတ်နှင့် အော့စ်ဝဲ) သည် အမြင့်ပေ တစ်သောင်းခုနစ်ထောင် ရှိသော ကင်ညာတောင် ထိပ်သို့ တက်ရောက်အောင်မြင်ခဲ့ပါသည်။ ယေရှုခရစ်ဝမ်းမြောက်စွာဖြင့် ပြန်ဆင်းလာသောအခါ အော့စ်ဝဲသည် အရင်ဆင်းလာပြီး တောင်နံရံတွင် သပ်ရိုက်၍ ကြိုးချည်ပါသည်။ ရုတ်တရက် ဂတ်သည် ခြေချော်ကာ... အောက်သို့ကျလေ၏။ အော့စ်ဝဲလစ်က ဂတ်၏ အသက် ကယ်ကြိုးကို ဖမ်းဆွဲထားရာ မာဂသည် တောင်ကမ္ဘာမှ တွဲလောင်းဖြစ်နေပါသည်။ ဂတ်၏ ကိုယ်အလေးချိန်ကို ကိုင်ထားရင်း အော့စ်ဝဲ၏လက်မှအသားများပွန်းပဲ့ကုန်ပါ၏။ အလွန်နာကျင်သော်လည်း အားမလျော့ပဲနှင့် ဆွဲထားရပါသည်။ သို့မဟုတ်လျှင်ဂတ် သေဆုံးမည်ဖြစ်ပါ၏။ အော့စ်ဝဲသည်ကိုင်ထားသောကြိုးကို လက်မောင်းတွင် ပတ်ရစ်၍ ကြိုးစကို ကျောက်နံရံတွင် သပ်ရိုက်ထားပြီးမှ ဂတ်ရှိရာနေရာသို့ဆင်း၍ ကြည့်သည်။

ဂတ်၏ခြေထောက်မှ သွေးများထွက်နေ၏။ ဂတ်ကိုလုံခြုံသောနေရာ၌ ထားခဲ့ပြီးအကူ အညီလိုက်ရှာရာ၊ လေးရက်ကြာမှ ဟယ်လီကော်ပတာတစ်စီးကိုရ၍ ဆေးရုံသို့ပို့ရန်စီစဉ် ရပါ၏။ ဂတ်ရှိသောနေရာမှာ လေယာဉ်အတွက်ခဲယဉ်းသဖြင့် သူ့ကိုကယ်ဖို့ကြိုးစားခဲ့သော ဟယ်လီကော်ပတာမောင်းသူ ဂျင်စတေး၏ လေယာဉ်စက်ပျက်သွားကာ လေယာဉ်သည် တောင်ကြားထဲကျ၍ လေယာဉ်မောင်းသူသေဆုံးသွားလေ၏။ ဂတ်၏အခြေအနေအလွန် ဆိုးဝါးလာသည်။ ခြေထောက်မှာလည်း ရေခဲဒဏ်ကြောင့် သွေးလည်ပတ်မှုမရှိဘဲ ဖြစ်ရ ပါသည်။ အဖျားလည်းရှိသည်။ အခြေအနေဆိုးသော်လည်း ဂတ်သည်စိတ်အားကိုတင်း ထားသည်။

အကယ်၍ငါသေခဲ့လျှင် ဟယ်လီကော့ပတာပိုင်းလော့က ငါ့ကိုကယ်ရန်ကြိုးစားရင်း အသက်ပေးခဲ့ရသော အမှုသည် အချည်းနှီးဖြစ်လိမ့်မည်။ သူ့ကိုယ်စား ငါအသက်ရှင်ရ မည်... ဟု အားခဲ၍ တင်းထားလေသည်။ နောက်တစ်ရက်တွင် အခြားသောကယ်ဆယ် ရေးအဖွဲ့များရောက်လာကာ ဂတ်ကိုဆေးရုံသို့ပို့၍ တဖြည်းဖြည်းကျန်းမာလာသောအခါ သူ့ကို ကယ်ဆယ်ရင်း အသက်ပေးခဲ့သော ‘ဂျင်’အကြောင်းကို တဖွဖွပြောနေခဲ့ပါသည်။

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်းနှစ်ထောင်က ကျွန်တော်တို့အဖြစ်ဒုစရိုက် ကမ်းပါးမှကယ် တင်ရန် ကြိုးစားရင်းအသက်ပေးခဲ့သော သခင်ယေရှုအကြောင်းကို သတိရဖို့ရန်ဖြစ်ပါ သည်။ လောက၏ စုံစမ်းခြင်းနှင့် ခဲယဉ်းမှုအတွက် အားမလျော့ပါနှင့်။ အားလျော့လိုက် လျှင် သခင်ယေရှု၏ အသက်စွန့်ခြင်းသည် အချည်းနှီးဖြစ်သွားမည်ကို သိမှတ်ကြပါစို့။

ခက်တင်ဘာလ (၆) ရက်၊ ၂၀၀၆ ခုနှစ် (ဗုဒ္ဓဟူးနေ့)

ငါတို့သည်မတွေ့မမြင်သောအရာကို မျှော်လင့်လျှင်မူကား၊ ထိုအရာကို သည်းခံ သောစိတ်နှင့် ငုံ့လင့်၍နေကြ၏။ (ရောမဩဝါဒစာ၊ ၈:၂၅)

“ရူပါရုံ...”

ယုဒလူမျိုးတို့ ဝတ်ပြုကိုးကွယ်သောအခါကိုယ်ပေါ်မှာ စောင်ကလေးခြုံထားပါသည်။ ထိုစောင်ကလေးကို အခြေပြု၍ နိုင်ငံတော်အလံကို သူတို့ဒီဇိုင်းရေးခဲ့ပါသည်။ ကြီးမား သောဒါဝိဒ်၏ ကြယ်နှင့် အလယ်ဗဟိုအစိတ်အပိုင်းနှစ်ရပ်စလုံးမှာ လွန်ခဲ့သောကာလ၏ အောင်မြင်မှုနှင့် မေရီယ (Messiah) ခရစ်တော်၏အနာဂတ်ကိုပါ ပြည့်စုံနေပါသည်။ ဂျူးအမျိုးသား၏ အလံသည် ဘာသာရေးဆိုင်ရာ အထိမ်းအမှတ်များစုပေါင်းပါဝင်လျက် အံ့ဩဖွယ်အချက်မှာ နိုင်ငံမပေါ်ပေါက်မီ နှစ်ပေါင်း (၅၀) ကြို၍ ရေးဆွဲထားလေသည်။

၁၈၉၅ခုနှစ်က ဇီအုန်ဝါဒ (Zionism) ကို စိတ်ကူးအိပ်မက်ခဲ့သော ခေါင်းဆောင် ဟာဇယ် (Theodo Herzl) က နိုင်ငံတော်သစ်အတွက် ပုံကြမ်းဆွဲခဲ့ရုံမျှမက နိုင်ငံတော် အလံတစ်ခု လိုအပ်သည်ဟုလည်း တွေးတောခဲ့ပြီး ဖြစ်၏။ သူက... ကျွန်ုပ်တို့သည် လူအများကိုဦးဆောင်လိုသည့်ဆန္ဒရှိပါလျှင် ထိုလူအများ၏ ဦးထိပ်ထက်မှာ တင်၍ ထား အပ်သော အထိမ်းအမှတ်တစ်ခုရှိရမည်။ ထိုအထိမ်းအမှတ်မှာ အဝတ်စတစ်ခုပင် ဖြစ်စေ၊ အလံတော်အဖြစ်သတ်မှတ်လိုက်လျှင် တမြက်စည်းအရိုးတံ၏ ထိပ်မှာ တပ်ထား၍ထား စေကာမူ၊ ယုဒလူထုကြီးကို မွန်မြတ်သန့်ရှင်းသောမြေ (Holy Land) သို့ ပြန်လာအောင် စွမ်းဆောင်နိုင်လိမ့်မည်ဟု ရေးသားပြောဆိုခဲ့ပါသည်။ နောက်နှစ်နှစ်ကြာလျှင်... ဇီအုန် ဝါဒ ညီလာခံကို ဘက်ဆဲမြို့တွင် ကျင်းပ၍ ကိုယ်စားလှယ်တစ်ဦးဖြစ်သော ဒေးဗစ်ဝုဖွန်ကို ဂျူး အလံတော်ရေးဆွဲရန် တာဝန်ပေးလျှင်သူက...

“ငါတို့သည်၊ ငါတို့အိမ်ထဲမှာ ပါလာသော ဆုတောင်းဝတ်ပြုရာ၌ သုံးသည့်ခြုံစောင် ငယ်ကို ထုတ်၍ အားလုံးသောဣသရေသလူမျိုးနှင့် အခြားအမျိုးသားတို့၏ မျက်စိရှေ့ မှောက်၍ ဖြန့်ကာပြလော့... ”ဟု ပြောရင်း ထိုခြုံစောင်၏... အပြာနှင့် အဖြူတန်းကြား မှာ ဒါဝိဒ်မင်း၏ ကြယ်ကို ထည့်လိုက်ပါ၏။ ၁၉၄၈ ခုနှစ် ဣသရေလနိုင်ငံ ပြန်လည်တည် ထောင်လျှင် ဇီအုန်ဝါဒ၏ အလံသည် နိုင်ငံတော်အလံဖြစ်လာခဲ့ပါ၏။

မျှော်လင့်ခြင်းနှင့်အတူ ယုံကြည်ခြင်း ပူးပေါင်းထားသောအရာကို ရူပါရုံဟု ခေါ်ပါ ၏။ ခေါင်းဆောင်တို့၏ ရူပါရုံတို့ တိုင်းပြည်မရခင်အလံတော် ရေးဆွဲသောအကြောင်းက ထင်ရှားစေပါ၏။ ကျွန်တော်တို့၏ ရူပါရုံသည် မျှော်လင့်ခြင်းသက်သက်ဖြင့် မပြည့်စုံ။ ယုံကြည်စွာ လုပ်ဆောင်ခြင်းနှင့် တွဲဖက်မှ သက်ဝင်၍ အောင်မြင်ရာဖြစ်ပါ၏။

အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် တွေ့ကြုံသမျှသော အချင်းအရာတို့၌ ရောင့်ရဲသော စိတ်ရှိအံ့သောငှာသင်မိပြီ။ (ဖိလိပို့ဩဝါဒစာ၊ ၄:၁၀)

“ယုံကြည်ခြင်းရှိသည့်အတိုင်း....”

ဆရာကြီးစပါဂျင်က ပြောဖူးသည်မှာ တစ်နေ့သောအခါ ဒေဝါလီခံသော (လူမွဲအဖြစ် ခံယူသော) ဘဏ်သူဌေးကြီးသည် ဆိုဖာတစ်စုံကို ဝယ်ယူသောကြောင့် ဤဘဝသို့ ရောက် သွားသည်ဟု ဆို၏။ သူ၏ ရှင်းပြချက်မှာ အစအဦးက ဆိုဖာတစ်စုံကို ဝယ်ရာထိုင်၍ အလွန်ငြိမ်ငြောင်းပြီး အရသာ ကောင်းလှသည်။ လှပ၍ တန်ဖိုးကြီးမား၏။ ထို့ကြောင့် သူ ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ ပရိဘောဂများသည် သူနှင့် အဆင့်အတန်းမတူညီသောကြောင့် တန်ဖိုး ကြီးမားသောပစ္စည်းကို ဝယ်ရ၏။ ထိုကဲ့သို့ပင် ကုလားကာများ၊ နံရံဆေးသုတ်ခြင်းမှအစ၊ ဆက်၍ ဆက်၍ ပြုပြင်ရပြန်သည်။ အခြားအခန်းများကလည်း မညီညွတ်ပြန်၍ ဈေးပေါ ပေါနှင့် ပရိဘောဂများကို ရောင်းရပါသည်။ နောက်... ခေတ်မှီတာတွေ ပြန်ထည့်နှင့် ပြုပြင်၍ မဆုံးနိုင်တော့ပါ။ လုပ်လက်စနှင့်ပို ရပ်ထား၍လည်း မရပါ။ ဆက်ကာဆက်ကာ ဝယ်ခြင်းပြင်ဆင်ရတာနှင့် နောက်တော့တိုက်သစ်တစ်လုံး ဆောက်ရပါသတဲ့။ အတိုချုံး ၍ ပြောရလျှင်... ပြင်ဆင်စရိတ်များသထက်များလာ၊ ရပ်တန့်၍လည်း မကျေနပ်နိုင်၊ မရောင့်ရဲနိုင်သဖြင့် နောက်ဆုံးတွင် ဒေဝါလီခံရသော ဘဝသို့ ရောက်သွားပါ၏။

ကျွန်တော်တို့အသက်တာ၌လည်း လိုချင်စရာတွေများလှပါသည်။ ရလေ... လိုလေ ဆိုသောစကားအတိုင်း လောဘတစ္ဆေဖြစ်မှန်းမသိ ဖြစ်လာကြပါသည်။ ထို့ကြောင့် ငွေကို ပို၍ရှာရပါသည်။ ကိုယ်စိတ်နှလုံးပင်ပန်းရပါသည်။ ဟေဗြဲဩဝါဒစာတွင်... သင်တို့၏ ကျင့်ကြံမှုခြင်းသည် ငွေကိုတပ်မက်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်၍ ကိုယ်၌ရှိသော ဥစ္စာနှင့် ရောင့်ရဲ ခြင်းရှိကြလော့။ အကြောင်းမူကား... ငါသည် သင်တို့ကို မစွန့်၊ သင်တို့ကို အလျဉ်းဖြစ်မ ထား... 'ဟု ကျမ်းစာလာဂတိတော်ရှိပါသည်။ (ဟေဗြဲ၊ ၁၃:၅) ထို့ကြောင့်... တပ်မက် လိုချင်သောစိတ်အများကို ထိန်းသိမ်းလျက်... မရရင်လည်း ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး။ လိုရင် တော့ ဘုရားသခင်ပေးမှာပဲဟု အောက်မေ့ဖို့ရန် လိုအပ်ပါသည်။

ကြိမ်မန်များစွာပင် မခံသင့် ဝန်ကို ထမ်းခဲ့ပါသည်။ ကိုယ်တော်သည် အသက်မွေး လောက်သော အစာကိုပေးသော်လည်း၊ ရောင့်ရဲသောစိတ်မရှိသဖြင့် သွေးဆောင်ခြင်း နောက်သို့ ရောက်ရောက်သွားရပါသည်။ ယနေ့တွင် ဤအမှုကို ဆင်ခြင်လျက် တင်းမာ သောစိတ်ကို ဖြေလျော့ကြပါစို့။ စင်စစ်... သံချေးပိုးရွှံ့ ဖျက်ဆီးတတ်သောခံစာစရာများ အတွက် ပင်ပန်းဆင်းရဲခြင်းကို လျော့ချ၍ သခင်ထံသို့ တိုးဝင်လျက် ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းခွင့် ကိုသာ တောင်းခံကြပါစို့။

ယဉ်ကျေးသောအရာသည် လှည့်စားခြင်းနှင့် ယှဉ်တတ်၏။ လှသောအဆင်း သည်လည်း အချည်းနှီးဖြစ်၏။ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သော မိန်းမမူကား၊ ချီးမွမ်းခြင်း ကိုခံရလိမ့်မည်။ (သုတ္တံကျမ်း၊ ၃၁:၃၀)

“လှည့်စားခြင်းနှင့်”

ညစဉ့်ခွန်အားစာစောင်ကို လာရောက်ကူညီနေသော ‘စပိန်’အမည်ရှိသော မိန်းကလေး သည် တကယ်လည်း ပိန်၏။ အရပ်ရှည်၏။ မျက်နှာမျက်ဝန်းလည်း လှပါ၏။ ဆံပင်အရှည် ထား၍ တကယ်လည်း ဆံပင်သန်ကာ သူ့ကိုယ်ကို လှလှပပနေတတ်ပါသည်။ ညညဆိုလျှင် ရုပ်မြင်သံကြားမှ လာသောကြော်ငြာများကို ကြည့်သောအခါ ဆံပင်ရှည်ရှည်နှင့် စံပြမယ် များသည် ခဏခဏခေါင်းလျှော်ပြသည်။ လက်ဆောင်ဆွဲများ ရရှိမက ပိုးသားကလေးလို နူးညံ့သောဆံပင်ကို ပိုင်ဆိုင်သွားရုံမက အချို့မှာ တီဗွီကြီးများ၊ အောက်စကီးကြီးများသာမက ငွေကို သိန်းချီ၍ ရသွားသည်ကိုမြင်လျှင် ဆင်းရဲသူပင်ဖြစ်လင့်ကစား မိရိုးဖလာခေါင်းလျှော် ရည်ဖြစ်သော တရော်၊ ကင်ပွန်းနှင့် ထောလပတ်ရွက်ကို ပစ်လိုက်လေ၏။ မြန်မြန်ဆန်ဆန် အသုံးပြုနိုင်သော တံဆိပ်လှလှခေါင်းလျှော်ရည်ထုပ်များကို ဝယ်သုံးရာ၊ ယခုထိ ကံစမ်းမဲ မပေါက်သေးပါ။ တစ်နေ့တွင်... ခေါင်းလျှော်ရည်မျက်လုံးထဲဝင်သွား၍ တော်တော်နှင့် ဆေးကြောပစ်၍မရ၊ မျက်လုံးကြီးယောင်ယမ်းကာ နီရဲလေ၏။ ပထမတော့ ပေါ့ပေါ့ပါပဲ။ တော်တော်ကြာပျောက်သွားမည်ဟု အောက်မေ့သော်လည်း... ရက်ပေါင်းကြာသော် လည်း မသက်သာသဖြင့် အလုပ်မလုပ်နိုင်ပဲ မျက်လုံးနီနီမို့ဖြစ်လာ၍ ဆေးရုံ၊ ဆေးခန်းသို့ လိုက်လံ ပြသရပါသည်။

မျက်ကြည်လွှာယောင်သွားတာ။ ပေါက်ပြဲမသွား၍ တော်သေးသည်။ သို့သော်လည်း အတော်ကလေးကုသလိုက်ရသဖြင့် လူလည်းပင်ပန်း၊ ငွေလည်းမရှိတဲ့အထဲ ကုန်ကျရပါ၏။ စိတ်ဆင်းရဲ ကိုယ်ဆင်းရဲဖြင့် ဝေဒနာကို တစ်ပတ်မျှ ခံစားရရာ ပိန်သောစပိန်မှာ လိန်လိန် ကလေး ကိုယ်ခန္ဓာနှင့် စလိန်ဖြစ်သွားလေ၏။ ခေါင်းလျှော်ရည်တံဆိပ်လှလှကလေးဆို အသေလန့်သွားပါသည်။

သုတ္တံဆရာက... မိန်းကလေးတစ်ယောက်ချီးမွမ်းခံရဖို့မှာ ထာဝရဘုရားကို ကြောက် ရွံ့ရန်အဓိကဖြစ်လေ၏။ အဓိပ္ပါယ်မှာ အကျင့်သီလကောင်းမွန်ရန် ပထမဖြစ်ပါသည်။ သီလနှင့် ပြည့်စုံသောမိန်းကလေးသည် ပတ္တမြားထက်အဖိုးသာ၍ ထိုက်ပေသည်... ဟု ကျမ်းစာလာပါသည်။ ယခုကာလ၌မူ လူစေချင်၍ သွားကြောင်တိုက်၊ ရေစိုက်မီးပြုလိုက်သူ အများရှိပါသည်။ ဤအကြောင်းကို ဆင်ခြင်၍ ကိုယ်ခန္ဓာအလှအပအဖိုးဖြင့်သာ စွန့်စားမှု အမျိုးမျိုးကို မပြုလုပ်ဖို့ရန် သိမှတ်ရပါမည်။ ယဉ်ကျေးသောအရာသည် လှည့်စားခြင်းနှင့် ယှဉ်တတ်ပါသည်။ လှပသောအရာသည်လည်း အချည်းနှီးဖြစ်သောကြောင့် သမီးငယ်။ သားငယ်များသည် အဆင်းအလှထက် အချင်းအရသာကို ရှာဖွေတန်ဖိုးထားရန် ဖြစ်ပါ၏။ သူတစ်ပါးက... လှည့်ဖျားဆွဲဆောင်သည့်တိုင်၊ ဝေဖန်နိုင်သောသဘောနှင့် သုတ္တံစကား အတိုင်း အသက်ရှင်နေနိုင်ဖို့ ကြိုးစားကြပါစို့။

သခင် . . . ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ်ချစ်သည်ကို ကိုယ်တော်သိတော်မူ၏ . . . ဟု (ပေတရ) လျှောက်သော် ငါ့သိုးတို့ကို ထိန်းလော့ . . . ဟုမိန့်တော်မူ၏။ (ရှင်ယောဟန်ခရစ် ဝင်ကျမ်း၊ ၂၁:၁၆)

“မေတ္တာမျိုးစေ့”

ဒေါက်နီကိုလပ်အမည်ရှိ သာသနာပြုဆရာသည် (၁၉၆၇)ခုနှစ်တွင် အိန္ဒိယပြည်၌ အမှုတော်ဆောင်ခဲ့ပါသည်။ တစ်နေ့တွင် တီဘီရောဂါကို ခံစားရ၍ ဆေးရုံတက်ရပါသည်။ ထိုကူးစက်ဆေးရုံ၌ နေရစဉ် ဧဝံဂေလိတရားဟောကြားစားခဲ့ပါ၏။ ဝေစာများကို ပေးလျှင် မည်သူမျှ လက်မခံ။ တရားဟောလျှင်လည်း မည်သူမျှ နားမထောင်ပါ။ လူများသည် သူနှင့် ကင်းကင်းနေရာ၊ ကယ်တင်ခြင်းသတင်းစကားကိုလည်း ငြင်းပယ်ကြပါသည်။ တစ်နေ့ တွင် . . .

ပြင်းထန်သောချောင်းဆိုးရောဂါကြောင့် နံနက်စောစောအချိန်တွင် အဖိုးအိုတစ်ယောက်သည် သူ၏ ကုတင်အစွန်း၌ ထိုင်ရန် ကြိုးစားသည်ကို သတိပြုမိသည်။ သို့သော်လည်း အားနည်းသောကြောင့် ပြန်၍ လဲသွားသည်။ အဖိုးအိုသည် အားအင်တုန်ဆုံးသောကြောင့် မထနိုင်ပဲငိုနေသည်။ နောက်တစ်မနက်တွင်လည်း ထိုမြင်ကွင်းကိုပင် ထပ်၍ မြင်ရသည်။ ထိုနောက် အညစ်အကြေးများကို ကုတင်ပေါ်မှာပဲ စွန့်လိုက်ရာ သူ့နာပြုဆရာမများ ရောက်လာလျှင် အလွန်ဒေါသထွက်လေ၏။ တစ်ယောက်ကဆိုလျှင် ဒေါသထွက်လွန်းသဖြင့် သူမ၏ ပါးကိုပင် ရိုက်ခဲ့လေသည်။

နောက်တစ်နေ့နံနက် နှစ်နာရီတွင် အဖိုးအိုသည် ကုတင်ပေါ်မှဆင်းရန်အားရှိသမျှ စိုက်ထုတ်နေသည်ကို သတိထားမိပြန်သည်။ ထိုအချိန်တွင် ဒေါက်သည် စဉ်းစားမနေတော့ ပဲ၊ အဖိုးအိုရှိသော နေရာသို့ သွားကာ လက်တစ်ဖက်ကို သူ၏အနောက်ဖက်၌ထားပြီး အခြားတစ်ဖက်ကို ခြေထောက်၌ထားပြီး ညင်သာစွာမကာ သန့်စင်ခန်းသို့ ပွေ့ချီသွားလေ သည်။ သူ၏ အညစ်အကြေးစွန့်ခြင်းကိုစွဲများပြီးလျှင် အိပ်ယာထသို့ တဖန်ပြန်၍ ချီလာပါ ၏။ ထို့နေ့နံနက်တွင် နိုးလာသော ဒေါက်ကို အင်္ဂလိပ်စကားပြောတတ်သော လူတစ်ယောက်က လက်ဖက်ရည်ပူတစ်ခွက် လာတိုက်ပါ၏။ ထိုလူနာ၏ လက်ဖက်ရည်ကို ဒေါက် သောက်ပြီးလျှင် ဝေစာတစ်ချို့ ရလိုကြောင်း အမူအယာပြပါ၏။ ထိုနေ့မှစ၍ . . . ဆေးရုံ တစ်ခုလုံးသို့ ရှင်ယောဟန်ကျမ်းစာအုပ် ၁ နှင့် ဝေစာကျမ်းပိုင်းတို့ နှံ့ပြားသွားလေသည်။ ရက်အနည်းငယ်အတွင်းမှာပင် ကယ်တင်ခြင်း သတင်းကောင်းကိုဖတ်၍ အများစုသည် ကိုယ်တော်ကို လက်ခံလိုက်ကြပါ၏။

ဒေါက်က အပြင်အထန်စဉ်းစားခဲ့ပါ၏။ ငါ . . . ဘာလုပ်လို့လဲ၊ ငါဘာလုပ်ခဲ့တာလဲ . . . နောက်ဆုံးတော့ သူသိတာတစ်ခုပဲရှိပါသတဲ့။ “ကျွန်တော်သည် အဖိုးအိုတစ်ယောက်ကို သန့်စင်ခန်းထဲသို့ ယူဆောင်သွားခြင်းသာဖြစ်ပါသည်။ ဤအရာကို လူတိုင်းလုပ်နိုင်ပါသည်” ဟူ၍ ဖြစ်ပါ၏။ ကျွန်တော်တို့ လုပ်နိုင်တယ်၊ လုပ်ခွင့်လည်းရှိပါတယ်။ သို့သော်မလုပ်ဖြစ်သောကိစ္စ ရိုးရိုးကလေးတစ်ခုကို စတင်၍ လုပ်ဆောင်လျှင် ပြောင်လဲမှုတစ်ခုကို ဘုရားသခင်က အံ့ကြွဖွယ်ပေးပါလိမ့်မည်။

ဆိုးသောသူသည် မိမိလမ်းကိုလည်းကောင်း၊ မတရားသောသူသည် မိမိအကြံတို့ကိုလည်းကောင်း၊ စွန့်ပစ်၍ ဘုရားသခင်ထံသို့ ပြောင်းလဲရမည်။ (ဟေရှာယအနဂတ္တိကျမ်း၊ ၅၅:၇)

“ကိုယ်တိုင်ရေးအတ္တုပတ္တိ ...”

ဆုဆူသည်။ ပူပူလောင်လောင် ခေတ်ပေါ် ရက်ပါများသည် တေးသံရှင်များဖြစ်ချင်တော့ ဖြစ်လိမ့်မည်။ သီချင်းဆိုနေတာ . . . ဟုပြောဖို့တော်တော်ခက်ပါသည်။ ဒေါသတကြီး သို့မဟုတ် မကျေမနပ်နှင့် လက်ညှိုးထိုးကာ ပြောနေဆိုနေတာများ အသက်ရှုရန်ပင် သတိမရ။ သူ့အများမှာလည်း ပင်ပန်း၊ ကြားရသောကျွန်တော်တို့မှာလည်း မသက်သာပါ။ ဒါကိုပဲ သားနှင့် သမီးကကြိုက်လွန်းသဖြင့် ထိုစာဖတ်နေသော အဆိုတော်များ၏ အခွေကိုဖွင့်ဖွင့် ထားရာ ကျွန်တော့်မှာ စိတ်ပင်ပန်းလှပါ၏။ သို့သော်ဥပုသ်နေ့ရောက်လျှင် ဓမ္မသီချင်း မှလွဲ၍ မဖွင့်ရဟု ဆိုထားသော ဇနီးသည်၏ အမိန့်ကြောင့် ဥပုသ်နေ့မှာတော့ နှလုံးစိတ်ဝမ်း ငြိမ်းချမ်းရပါ၏။ ယခုတစ်ပတ် ကျွန်တော် နားထောင်ရသော သီချင်းမှာ ဂျွန်နယူတန်ရေးခဲ့သော . . . ကျေးဇူးမေတ္တာ၊ အံ့ဖွယ်ချိုသာ . . . အစချီသော ဓမ္မသီချင်းဖြစ်ပါသည်။ ငယ်ငယ်တုံးက မော်လမြိုင်ကောလိပ်မှာ ကျောင်းနေစဉ် သီချင်းဆိုကောင်းလှသော သူငယ်ချင်း နော်စကောဖော၏ အသံဖြင့် ပထမဦးဆုံးကြားဖူးခဲ့ကတည်းက ခွန်အားရလျက် ငြိမ်သက်ခြင်းကို ပေးသောဓမ္မသီချင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဤသီချင်းကို ရေးသောဆရာသည် အသက် (၆)နှစ်မှာ မိဘမဲ့ဖြစ်လျက် လူပျိုအရွယ်တွင် ရေထဲထဲသို့ဝင်ပြီး ဘုရင့်တပ်မတော်၌ အမှုထမ်းခဲ့ဖူးပါသည်။ သို့သော်လည်း သင်္ဘောသားအဖြစ် အသက်တဖန်မွေးကာ ပင်လယ်ထဲမှာ ကြမ်းကြမ်းတမ်းတမ်း အသက်ရှင်ခဲ့ပါ၏။ သင်္ဘောပေါ်မှ ပစ်ချခံရလျက်၊ မှိန်းနှင့် အထိုးခံရသလို တစ်ခါတရံမှာ ကျွန်ကို သယ်သော သင်္ဘောကကပ်ပတ်နီလည်း ဖြစ်ဖူးပါ၏။ ပင်လယ်လှိုင်းနှင့် သဏ္ဍာန်တူသော ဘဝခရီးကို ဂျွန်နယူတန်သည် သမုဒ္ဒရာထဲမှာ အတန်ကြာဖြတ်သန်းနေရင်း တစ်နေ့တွင် အတ္တလန္တိတ် သမုဒ္ဒရာထဲမှာ သင်္ဘောသည် မုန်တိုင်းထဲမှာ ပျက်လုလုဖြစ်တော့မှ ပထမဦးဆုံး ဆုတောင်းဖူးသတဲ့။ ကျွန်ပင်၏ ကွယ်လွန်သွားသော မိခင်၏ ဘုရားသခင်၊ ကျွန်ုပ်ကိုသနားတော်မူပါ . . . ဟူ၍ ဖြစ်ပါ၏။

အချိန်ကာလအတိုင်းအတာတစ်ခုကို လွန်သွားပြီးနောက် ပြောင်းလဲခြင်းရကာ အင်္ဂလိပ်ကန်ဘုန်းတော်ကြီးဖြစ်လာကာ ဓမ္မသီချင်းအပုဒ်ပေါင်း (၂၈၀)ကျော် သီကုံးစပ်ဆိုခဲ့ပါ၏။ သူ ကွယ်လွန်သောအခါ သူ၏တောင်းဆိုချက်အရ . . . သူ၏ အုတ်ဂူပေါ်၌ ထွင်း၍ရေးသော စာမှာ . . .

“ဂျွန်နယူတန်။ တစ်ခါက ရုံးစာရေးဖြစ်ဖူးသူ။ အယူမှားသူ။ အကျင့်ပျက်ခဲ့ဖူးသူ။ အာဖရိကရှိ ကျွန်များကို စေခိုင်းရောင်းစားသောသူ။ ကယ်တင်ရှင်သခင် ယေရှု၏ ဂရုဏာတော်ကြောင့် ခွင့်လွှတ်ခြင်းကို ခံရလျက် ပြန်လည်ထူထောင်ခွင့်ရှိသူ။ တစ်ချိန်ကငြင်းပယ်ခဲ့သော်လည်း ယုံကြည်ခြင်းကို ဟောပြောရန် ခန့်ထားခြင်းခံရသောသူ . . .” ဟူ၍ ဖြစ်ပါ၏။

၁၁

ငါတို့ပြစ်မှားသည်အလျောက် ငါတို့၌ ပြုတော်မမူ။ ဒုစရိုက်ရှိသည့်အတိုင်း၊ အပြစ်ကိုပေးတော်မမူ။ ကြောက်ရွံ့သောသူတို့၌ ဂရုဏာသည် အားကြီး၏။ (ဆာလံကျမ်း၊ ၁၀၃:၁၀-၁၁)

“ကြောက်ရွံ့သောသူတို့၌ ...”

တစ်ခါတံ့က ရန်ဖြစ်ခဲ့ဖူးပါ၏။ တက္ကသိုလ်တွင် သူငယ်ချင်း... နယ်လီလှကိုအကြောင်း ပြု၍ ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်းမိုက်ကယ်က ဇော်ဝမ်းထွန်းနှင့် စကားများလာပါသည်။ နယ် လီမှာချစ်သူရှိသော်လည်း၊ ဇော်ဝမ်းထွန်းက ဂရုမစိုက်ပဲ အတင်းစာပေးခိုင်းရာမှ သူတို့အချင်း ချင်း ငြိသွားပါ၏။ မကျေမနပ်ဖြစ်နေသော မိုက်ကယ်နှင့် ဇော်ဝမ်းထွန်းတို့ချိန်းကြရာ ကျွန် တော့်ကို မိုက်ကယ်ကလိုက်ခဲ့ရန်ပြောလျှင်၊ မင်းက ကရာတေးတွေ၊ ဂျူဒိုတွေတတ်တယ်၊ ငါကဘာမှမတတ်ဘူး၊ လိုက်လို့မဖြစ်ဘူးထင်တယ်ဟု ငြင်းသော်လည်း တစ်ခန်းတည်း သူငယ်ချင်းလည်းဖြစ်ရာ သူငယ်ချင်းမပီသသူဟုပြောပြန်၏။ ရန်ဖြစ်ရင်ကျောင်းထုတ်ခံရ မှာဟု ငြင်းသော်လည်း၊ အလကား၊ ငပေါ၊ သတ္တိမရှိဘူးဟု သူကစိတ်ဆိုးသဖြင့် မခံနိုင်ကာ အဲသလိုတော့ မပြောနဲ့၊ ဖဒိုကလာတဲ့ကောင်တွေ၊ အချဉ်မဟုတ်ဘူး... ဟု စိတ်ကြွလျက် ထလိုက်မိပါ၏။ ချိန်းချက်ထားသောနေရာသို့ ရောက်လျှင်၊ ကျွန်တော်ကကြောက်သော် လည်း ရစ်ဘိုစတိုင်နှင့် အိုက်တင်ထုတ်ထားပါ၏။ လူရွံ့နဲ့အောင်ပေါ့လေ။ သို့သော်တကယ်ချ ကြမယ်ဆိုတော့ ဇော်ဝမ်းထွန်းက ကရာတေးတတ်သော မိုက်ကယ်ကိုမချ။ ကျွန်တော့်ကို ဘာမှမတတ်မှန်းသိ၍ ချလေ၏။ ဟိုက်... ဒုက္ခပဲ။ သေပါပြီဟု အောက်မေ့ရင်းကြောက် ကြောက် နှင့် လက်နှစ်ဖက်ကိုဆန့်ပြီးကာထားရာ မတော်မဆပင်ပြေးဝင်လာသော ဇော်ဝမ်းထွန်း၏ မျက်နှာကိုလက်နှင့် တားမိ၏။ ထို့နောက်တွန်းပစ်လေ၏။ ဒါပဲတတ်နိုင်သည်။ ကျွန် တော်လှည့်ပြေးဖို့ အလုပ်မမလော်ထွန်းကလဲလေသည်။ ကျွန်တော့်ရှေ့မှ ဗိုင်းကနဲလဲကာ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်ပင် ဒူးရင်းပင်စည် ပေါ်လဲသဖြင့် ခေါ်နေသောသူ့ရှေ့သွားသုံးချောင်း သည် ကျိုး၏။

သူ့ပါးစပ်မှ သွေးများထွက်လာလျှင် ဘာမှမစဉ်းစား။ ရန်ပွဲမှ တစ်ချိန်ထိုးပြေးထွက်ခဲ့ပါ သည်။ ကြာခဲ့သောအပြစ်သည်... နှစ်သုံးဆယ်ကြာမှ ရန်ကုန်မြို့၊ လှည်းတန်းမှာပြန်တွေ့ လျှင် ဇော်ဝမ်းထွန်းက ကျွန်တော့်ကိုခေါ်၍ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာတွေ့သောအခါ သူ့ကိုမ မှတ်မိ။ သူကဟောင်းလောင်းဖြစ်နေသော ပါးစပ်ကို ဟလျက် မင်းလုပ်ခဲ့တာလေ... ဟုပြောမှ ပြန်သတိရပါ၏။ ဒုက္ခပဲ... ဒီလူခုမှ ဂလုံစားချေမလားဟု စိုးရိမ်သွားပါ၏။ သို့သော် မင်းကြောက်ကြောက်နဲ့ လုပ်ခဲ့တာငါသိပါတယ်။ ငါခွင့်လွှတ်ပါတယ်... ဟုသူကပြောပါ၏။ အားနာနာနှင့် လက်ဖက်ရည်သောက်ရင်း ခွင့်လွှတ်ခြင်းအကြောင်းကို ဆင်ခြင်မိပါသည်။ သူ့ကိုလည်း ကျေးဇူးတင်ပါ၏။ အကယ်၍ များ တရုတ်ကားထဲကလို ခုမှ ရန်ပြိုးကိုအကြွေး တောင်းလျှင် အိုကြီးအိုမကျမှ ဘာမှမတတ်နိုင်တော့ပါ။

ဘုရားသခင်အပေါ်မှာ ပြစ်မှားခဲ့သောအရာအများရှိလျက် ဖန်ဆင်းရှင်ကို စိတ်ပျက် စေပါ၏။ သို့သော်ကိုယ်တော်သည် ဒုစရိုက်ရှိသည့်အတိုင်း အပြစ်ပေးခဲ့လျှင် ကယ်တင်ခြင်း မရှိ၊ ငရဲ၌ထာဝရလောင်ကျွမ်းခံရပါလိမ့်မည်။ သို့သော် ဂရုဏာတော်အားကြီးသောကြောင့် အပြစ်လွှတ်သောအခွင့်ကို ခံစားကြရပါသည်။ တစ်ချက်တော့ရှိသည်။ ကိုယ်တော်ကို ကြောက်ရွံ့ရန်တော့ လိုအပ်ပါ၏။

အကြောင်းမူကား၊ ဂတိတော်သည် သင်တို့နှင့်လည်းကောင်း၊ သင်တို့ သားသမီး တို့နှင့်၎င်း၊ ခေါ်တော်မူသမျှသော သူတို့နှင့် ဆိုင်သည်။ (တမန်တော်ဝတ္ထု၊ ၂:၃၉)

“သားသမီးတို့နှင့် လည်းကောင်း”

မိခင်နှစ်ဦးထံမှပေးပို့သော စာနှင့် အလှူငွေကို ယခုလမှာ ကျွန်တော်လက်ခံရရှိပါ သည်။ တစ်ဦးကတော့ အင်းစိန်မြို့မှဖြစ်၍ ပေးပို့သောအလှူငွေကို မဖော်ပြပါနှင့်။ သမီး နှစ်ယောက်အတွက် အထူးဆုတောင်းပေးပါ။ ဆုတောင်းချက်ကတော့၊ ပညာတတ်သူများ ဖြစ်စေချင်ပါတယ်။ တစ်ချိန်တည်းမှာ ဘုရားသခင်အလိုတော်အတိုင်း ကြီးပြင်းလာဖို့နှင့် ဘုရားသခင်ကို အမှန်တကယ်၊ ချစ်ခင်သူ၊ ကြောက်ရွံ့သူ၊ ရိုသေလေးစားသူ၊ ထို့နောက် မှာ လူတို့ရှေ့၊ ဘုရားသခင်ရှေ့မှာ မျက်နှာရသဖြင့်ဖြစ်စေချင်ပါတာ။ အိမ်ထောင်မိသားစု ကလည်း ခရစ်ယာန်ပီပီသသ အသက်ရှင်နေထိုင်ရုံမက၊ ဝန်းကျင်မှာလည်းကောင်းသော ပုံသက်သေဖြစ်စေချင်ပါတယ်။ မိသားစုသည် ဆင်းရဲသည်ဖြစ်စေ၊ ချမ်းသာသည်ဖြစ်စေ၊ ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းလျက် ဝိညာဉ်ရေးရာမှာကြီးထွားရင့် ကျက်စေချင်ပါတယ်... ဟု ပြည့်ပြည့်စုံစုံရေးထားရာ အလွန်ပင်အားရလျက် စိတ်နှလုံးပါလျက် ဆုတောင်းပေးမိရင်း၊ တစ်ချိန်တည်းမှာ မိခင်တစ်ဦး၊ အိမ်ရှင်မတစ်ဦး၏ စိတ်ဆန္ဒသဘောထားကို လေးစားမိ ပါသည်။ သူမနည်းတူပင်... ရွှေပြည်သာမှ မိခင်တစ်ဦးကလည်း နံနက်စောစောတွင် သူ၏သားကိုလာစေလျက် သား၏မေးနေ့ကို ရေးပေးလိုက်ပါသည်။ ထိုမိခင်များ၏... စေတနာသည် အံ့ဩဖွယ်ဖြစ်ပါသည်။

မိမိ၏ကိုယ်ရေးကိုယ်တာကိုသာမက သားသမီးများ၏ အရေးအရာကိုလည်း ဂရုစိုက် သော မိခင်များဖြစ်ပါ၏။ မိမိ၏ဝိညာဉ်ရေးရာကိုသာမက သားသမီးများ၏ဝိညာဉ်ရေးရာကိုလည်း အလေးထားပါသည်။ ခဲယဉ်းသောကာလ၌ သားသမီးအများကို မိဘများကလက်လျှော့ ထားရပါ၏။ မတတ်နိုင်တော့ဘူး၊ ပြောတာပဲ... မရမှမရတော့၊ သူတို့လမ်းပဲ... ဟု အောက်မေ့လျှင် လုံးလုံးဆုံးရှုံးသွားမှာကို သတိပြုမှာဖြစ်ပါသည်။ အတိုင်းအတာတစ်ခု အထိပင်ပန်းခဲ့လျှင်လည်း ကြိုးစား၍ သွန်သင်လမ်းပြရပါဦးမည်။ တရားသူကြီးမှတ်စာ ၆၆၆၆ တွင် နှုတ်ကပတ်တော်စကားကို သင်၏သားသမီးတို့အား ကြိုးစား၍ သွန်သင်ရမည်ဟု ကျမ်းစာလာပါသည်။

စာမပွဲကျသော သားသမီး၊ စကားနားမထောင်၍ စိတ်ပျက်ဖွယ်သတင်းကို ယူဆောင် လာသော သားသမီးများအတွက်၊ ဘာမှဆက်မလုပ်ပေးလျှင် ယခင်ကပြုခဲ့သမျှသည် အလ ဟာသဖြစ်သွားမည်ကို ဆင်ခြင်ကြရအောင်။ မတတ်နိုင်တော့ဘူး... ဟုခံစားရလျှင် ကိုယ် တော်ထံသို့ ဝင်ချဉ်းကပ်၍ ခွန်အားယူကြရပါမည်။ တောင်းဆို၊ ပုလုံးဆိုးကို ပစ်ရိုးရှိသော် လည်း သားသမီးသည်ဖြစ်စရာမဟုတ်။ ချစ်စရာဖြစ်ပါသည်။ တမန်တော် ဝတ္ထုတွင် ဘုရား သခင်၏ ဂတိတော်သည် မိမိအတွက်သာမဟုတ်။ သားသမီး၊ အိမ်သူအိမ်သားအားလုံးနှင့် သက်ဆိုင်သောကြောင့် အစဉ်သဖြင့်၊ သွန်သင်သောအရာ၊ ဆုတောင်းသောအရာ၊ ပြုစု သောအရာ၌ အားမလျော့ပဲ သမ္မာလမ်းသို့ ကြိုးစား၍... ပို့ဆောင်သော မိခင်များကို ပုံသက်သေပြုကြပါစို့။

ထိုဆင်းရဲသောမုဆိုးမသည် အခြားသောသူအပေါင်းတို့ထက်သာ၍ သွင်းချပြီ။ အလွန်ဆင်းရဲလျက်ပင် မိမိအသက်မွေးစရာဥစ္စာရှိသမျှကို သွင်းချလေပြီ။ (ရှင်လုကာခရစ် ၀၆ကျမ်း၊ ၂၁:၄)

“ပေးလှူခြင်းများ ...”

ကျွန်တော်တို့မိသားစုနှင့် ခင်မင်သောဆရာမတစ်ဦးရှိပါသည်။ လှူပေးပေးချောချောမောမောနှင့် အသက်နှင့်မမျှအောင် နုပျိုလျက်အစဉ် တက်ကြွတတ်သောကြောင့် သူမကလာလည်သောအခါ နှိုးကြားရွှင်လန်းကြပါ၏။ တစ်နေ့တွင် သူမက . . . ညစဉ်ခွန်အားအတွက် ငွေငါးထောင်ကျပ်ကို လာပေးလှူရင်း ဆရာ၊ စာအုပ်ထဲမထည့်နဲ့။ နည်းနည်းလေးဆိုတော့ ရှက်တယ်။ နှစ်သောင်းပြည့်မှထည့်ပါ။ . . ဟုနောက်သလိုလိုနှင့် ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောရာ ရယ်မောမိကြပါသည်။ တကယ်တော့ . . . ပေးလှူခြင်းကိစ္စမှာ များသည်နည်းသည်ထက် စိတ်ရင်းစေတနာက အရေးကြီးပါသည်။ အမှုတော်ဆောင်လုပ်ငန်း အားလုံးသည် သေးငယ်သောအလှူငွေပမာဏမှတစ်ကြွေရပါ၏။ ဆရာဦးသိန်းလွင်က မျက်မမြင်သာသနာလုပ်ငန်းကို လူ (၁၄)ဦး၏ မတည်ပေးလှူငွေ (၁၄)ကျပ်ဖြင့် စတင်ခဲ့သလိုပါပဲ။ ညစဉ်ခွန်အားသည်လည်း များစွာသောယုံကြည်သူတို့၏ ပေးလှူမှုအစုစုဖြင့် သာသနာပြုနိုင်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ရှေးရှေးက . . . မုဆိုးမ၏ ဒေနာရိနှစ်ပြားကို သခင်ယေရှုသည် အထူးပြုကာချီးမွမ်းခဲ့ပါ၏။ ထိုပေးလှူမှုသည် အလွန်တန်ဖိုးကြီးကြောင်း သွန်သင်ခဲ့ပါသည်။

အနည်းငယ်မျှသာ စိုက်ပျိုးသော်လည်း များစွာသောအသီးကို ရိတ်သိမ်းရပါ၏။ ဒေါ်ကာသည် တမန်တော်ဝတ္ထုထဲမှ အမျိုးသမီးဇာတ်လိုက်တစ်ယောက်ဖြစ်ပါသည်။ သူမပေးလှူသောအရာသည် တကယ်တော့ အဝတ်ကလေးများကို ချုပ်၍ ဆင်းရဲသူများကို ဝေငှခြင်းသာဖြစ်ပါ၏။ သူမသေဆုံးသောအခါ ဆင်းရဲသောသူများကရင်ဘတ်စည်တီးငိုကြီးချက်မ နှမြောတသကြပါ၏။ ဒေါ်ကာ . . . ဒေါ်ကာဟု မြည်တမ်းငိုကြွေသဖြင့် တမန်တော်များ ဆုတောင်း၍ အသက်တဖန်ရှင်ပြန်ရသော သက်သေရှိခဲ့ပါသည်။ သေလွန်သော်လည်း တဖန်နိုး၍ ထ၍ နေထိုင်ရသောအခွင့်ကား ကြီးမားလှပါ၏။ သူမပေးလှူသောအရာနှင့် နှိုင်းစာလျှင် မြန်မာစကားပုံထဲကလို ညောင်စေ့ကလေးနှင့် ညောင်ပင်ကြီးလောက် မကွာခြားသောအရာကို ရခဲ့ပါ၏။

သေးငယ်လွန်းသောပမာဏဖြစ်သော်လည်း အားငယ်ရန် မလိုပါ။ ကိုယ်တော်ရှင်သည် လူသားများမမြင်နိုင်သော စိတ်နှလုံးကို သိကျွမ်းလျက် ကောင်းကြီးပေးပါသည်။ နေ့စဉ်နှင့်အမျှပြုသောအမှုတွင် သေးငယ်သည်ဖြစ်ပါစေ။ စိတ်နှလုံးစေတနာအားကြီးလျှင် ဧကန်အမှန်အကျိုးကြီးမည်ဖြစ်ကြောင်း ဆင်ခြင်ကြပါစို့။ မိမိရှိသောနေရာ၊ လုပ်သောအလုပ်တွင်လည်း အရာမရောက်ခရီးမပေါက်ဟု အထင်မရောက်ပါနှင့်။ ကိုယ်တော်စီမံခန့်ခွဲသော အလုပ်မှာ ကောင်းမွန်သောစိတ်နှလုံးနှင့် ပေးဆပ်လျှင် ကြီးစွာသောရလဒ်ကို ခံစားရမည်ဖြစ်ပါ၏။

သူ၏ဘုန်းကိုလည်း ထင်ရှားစေမည်။ ရှည်သောအသက်နှင့် သူကိုရောင့်ရဲစေ၍ ငါ၏ကယ်တင်ခြင်းကျေးဇူးကို သူ့အားပြမည်။ (ဆာလံကျမ်း၊ ၉၁:၁၆)

“ရောင့်ရဲစေ၍ ...”

မလေးရှားနိုင်ငံမှ မိတ်ဆွေဖြစ်သော ဂျာလေလေသည် တစ်ခါက မြန်မာနိုင်ငံသို့ အလည်လာခဲ့ဖူးသော အကြောင်းကို ပြန်ပြောပြခဲ့ပါသည်။ မြန်မာပြည်မှာ လူများစွာသည် အေးအေးဆေးဆေးဆေးနိုင်သည့်အကြောင်း လက်ဖက်ရည်ဆိုင်များမှာ စကားစပြောဆိုကြ၍ သက်တောင့်သက်သာနေရသောအကြောင်းကိုမြင်ရလျှင် အချိန်တော်တော်ပိုနေကြတာပဲဟု မနာလိုဖြစ်မိပါသတဲ့။ သူတို့ဆီမှာတော့ တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးသော လူနေမှုစနစ်တစ်ခုဆီသို့ အပြင်းအထန်ရုန်းကန်နေကြသောကြောင့် လူတိုင်း လူတိုင်းပင် အလုပ်များ၍ ကြိုးစားရကာ မအားနိုင်ကြပါ။ ၂၀၂၀ ခုနှစ်ကျရင် ခေတ်မီနိုင်ငံတော်ကြီးဖြစ်ရမည်ဟူသော Vision 2020 စီမံကိန်းဖြင့် တက်ကြွနေသောနိုင်ငံသားတို့မှာ မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်းများနှင့် မိတ်သဟာယဖွဲ့ချိန် မရကြပါ။

မည်မျှဝေးကွာနေပါစေ။ တွေ့လိုက်သောတခဏမှာ . . . ဟိုင်း (hi) ဟုသာ နှုတ်ဆက်ကြပါ၏။ ပြီးတာနဲ့ အပိုအသားစကားမပြော။ အချိန်မရှိသဖြင့် . . . ဘိုင်း (bye) ဟုနှုတ်ဆက်ကာ ခွဲခွာသွားပါ၏။ နောက်တစ်ခါတော့ လူချင်းမတွေ့။ သတင်းကြားရလျှင် အံ့အားသင့်လျက် . . . အိုင်း (oh) ဟု ရေရွတ်မိ၏။ အကြောင်းကတော့ ဒိုင်း (die) သေပြီလေ။ ဂျာလေလေက . . . ငါတို့မိတ်သဟာယဖွဲ့မှုက လေးမျိုးပဲရှိတယ်။ ဟိုင်း၊ ဘိုင်း၊ အိုင်း၊ ဒိုင်း . . . ဟုပြောပြ၍ ရယ်မောခဲ့ရင်း တွေးစရာကို ပေးခဲ့ပါသည်။ လူတွေဘာကြောင့် မအားမလပ်ဖြစ်နေကြတာလဲ . . . ။ လူတွေဘာကြောင့် . . . ဖိအားများနဲ့ အသက်ရှင်ရပါသတဲ့။ လူတွေဘာကြောင့် အတင်းအဓမ္မရုန်းကန်လျက် ရှိပါသတဲ့။ အင်တာနက်ခေတ်သို့ ရောက်လာသဖြင့် လူတွေပိုပြီး သက်တောင့်သက်သာနေရမည်ဟု အောက်မေ့သော်လည်း ပညာတတ်တစ်ဦးက အရင်တုံးက ဘဝဆိုတာနေဖို့နဲ့ အလုပ်လုပ်ဖို့ပဲရှိတယ်။ Life is to live and to work တဲ့။ အခု . . . တူဝက် to web (အင်တာနက်တွင်ပါဝင်ဆင်နွှဲဖို့) ပါဖြစ်ပါပြီ . . . ဟုပြောပါသည်။ ပိုပြီးတော့တောင် အလုပ်များလာပါ၏။

စင်စစ် . . . လူတိုင်း၏ကြီးထွားလာသော လောဘစိတ်ကို မတားဆီးနိုင်သော အဖြေဖြစ်ပါ၏။ သာလွန်သောတိုးတက်ခြင်းကို ဧဒင်ဥယျာဉ်မှ အစပြု၍ ဧဝသည် စတင်၍ ရှာဖွေခဲ့ပါသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ပင်ပန်းခြင်းကို ရင်းနှီးမြုပ်နှံရပါသည်။ သက်တောင့်သက်သာနေ၍ ရှည်သောအသက်နှင့် ရောင့်ရဲနေဖို့ ဘုရားသခင်အကြံအစည်ရှိခဲ့သော်လည်း ပို၍လိုချင်၍ ကြိုးစားကြသောအခါ အဘယ်အရာသည် သာ၍ အကျိုးရှိပါသည်။ အသက်တာသည် ခဏသာဖြစ်ပါ၏။ မိသားစုနှင့်မိတ်ဆွေနှင့် ဘုရားသခင်နှင့် မိတ်သဟာယဖွဲ့သော အချိန်ကာလကိုမူ နှုတ်ယူ၍ မိမိ၏လောကအတွက် ဖဲယူရန် မဟုတ်ပါ။ ဘုရားသခင်နှင့် ကွာလျှင် စင်စစ်အသီးအသီးနိုင်ဟု . . . ကျမ်းစာလာသည်ကို သတိပြုကြပါစို့။

ခက်တင်တာလ (၁၅) ရက်၊ ၂၀၀၆ ခုနှစ် (သောကြာနေ့)

ဥပမာကား... ကိုယ်တစ်ခု၌ အင်္ဂါအများရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုအင်္ဂါအများသည် ဆောင်ရွက်စရာအမှုတစ်ခုတည်းမရှိသကဲ့သို့ ငါတို့သည် ခရစ်တော်၌ တစ်ကိုယ်တည်းဖြစ်၍... (ရောမဩဝါဒစာ၊ ၁၂:၄)

“အင်္ဂါအများ”

ဘုရားသခင်ပေးသောဆုကျေးဇူးသည် တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် မတူညီသကဲ့သို့ ဘုရားသခင်ပေးသောအားနည်းခြင်းကလည်း တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် မတူကြပါ။ မြေမှုန့်မှ အတူတကွဖန်ဆင်း၍ ဇီဝအသက်ကို ကိုယ်စီမှုတ်သွင်းခံရသော်လည်း ဘုရားသခင် ၏ အကြံအစည်သည် တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦးအကြားခြားနားမှုများစွာရှိသည်ကို လက်ခံရပါလိမ့် မည်။ တစ်ခါက စကားထစ်သောလေထီးတပ်သားတစ်ယောက် ရှိပါသည်။ လေထီးကို ပထမ ခုန်ရမည်ပေနေ့တွက်... ဆရာက သင်ထားပါ၏။ လေယာဉ်ပေါ်ကခုန်ချပြီးရင် တစ်... နှစ်... သုံး... ကိုရွတ်ပါ။ နှစ်ဆယ်ရောက်တာနဲ့ ရင်ဘတ်ကကြိုးကို... ဆွဲလိုက်ရင် လေထီးပွင့်သွားမယ်။ သိပြီလား... ဟုပြောလျှင် အားလုံးက ‘ဟုတ်’ဟုဖြေသတဲ့။ စကား ထစ်သော်လည်းဟုတ်... ကတော့တစ်လုံးတည်းမို့ ရှောရှောရှူထွက်သွားပါ၏။ ထို့ နောက် လေယာဉ်သည် လေကျင့်ကွင်းအပေါ်မှာ ဝဲနေလေ၏။ အချိန်ကျသည်နှင့် ဆရာက အမိန့်ပေးလျှင် တစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက် ခုန်ချပါသည်။ တစ်၊ နှစ်၊ သုံး... ရေတွက်၍ နှစ်ဆယ်ရောက်လျှင် ကြိုးစဆွဲ၍ လေထီးသည် ဒိုင်းကနဲပွင့်ကာ... သက်တောင့်သက် ယာပင်မြေပေါ်သို့ရောက်လေ၏။

စကားထစ်သောရဲဘော်ခမာတော့ ထိုသို့မဟုတ်ပါ။ တစ်၊ နှစ်၊ သုံးမှစ၍ လေးရောက် လျှင် စကားထစ်ပြီမို့ လေး... အေးအေး၊ င... င... ငါး... ချ... ယောက်၊ ခြောက်စသည်ဖြင့် ထစ်ထစ်နေရာ တော်တော်နှင့် နှစ်ဆယ်မရောက်။ အထူးသဖြင့် နံပါတ် စဉ်တစ်ဆယ်ကျော်လျှင် ပို၍ကြန့်ကြာပါ၏... တစ်... တစ်... တစ်ဆယ်... ဆယ့် နှစ်... ဟုကြာကြာရှည်ရှည်ရွတ်ရာ... လေထီးခလုပ်ကိုဆွဲ၍မမို့၊ မြေကြီးပေါ်ဒါရိုက် ရောက်လေ၏။ ပြင်းထန်သောအရှိန်ကြောင့် ဒဏ်ရာကြီးကြီးရကာ သေလုမျောပါးဖြစ်နေ စဉ်တွင် ဆရာက... ဟေ့ရဲဘော်... မင်းနှစ်ဆယ်ပြည့်တာနဲ့ ခလုပ်ဆွဲလေကွာ။ အမိန့် မနာခံတဲ့ကောင်ပဲဟု အပြစ်တင်ပါ၏။ ရဲဘော်ကအသက်မထွက်ခင် ကြိုးစား၍... တစ်... တစ်... ဆယ်... ဆယ်... ခြောက်ပဲရောက်သေးတယ်ဟု ကြိုးစား၍ ပြောသွားပါ၏။ ထိုအခါကျမှ သူရဲဘော်သည် စကားထစ်မှန်သိကာ၊ အားလုံးကို တစ်မျိုးတည်း သတ်မှတ်အမိန့် ပေးမှားယွင်းခဲ့သည်ကို ဆရာသည် ယူကြုံးမရ ဖြစ်ခဲ့ပါသတဲ့။

သူများတွေလုပ်နိုင်တာပဲ၊ ငါလည်းတတ်နိုင်ရမယ်။ သူများတွေမှ မလုပ်နိုင်တာ... ငါ လက်လျှော့ထားမှ... ဟုသတ်မှတ်၍ မရပါ။ အားနည်းခြင်းအားသာခြင်း အမျိုးမျိုးရှိသော မိသားစုနှင့် အိမ်ကလေးတစ်လုံးထဲမှာ ဘုရားသခင်၏ စီမံခန့်ခွဲမှုကို လူတိုင်းနားလည်မှုတစ် ခုဖြင့် နေထိုင်သက်ရှင်ကြရပါမည်။ ကျွန်တော်တို့အားလုံးသည် ခရစ်တော်၏ ကိုယ်အင်္ဂါ အသီးသီးဖြစ်ပါ၏။ အချို့က ဦးခေါင်းဖြစ်၍ အချို့ကခြေလက်ဖြစ်ရလျှင်လည်း သူ့နေရာနှင့် သူတော့အရေးပါပါသည်။

ခက်တင်တာလ (၁၆) ရက်၊ ၂၀၀၆ ခုနှစ် (ဧနုနေ့)

လူထင်သည့်အတိုင်း မှန်သောလက္ခဏာရှိသော်လည်း အဆုံး၌သေခြင်းသို့ ပို့ သောလမ်းတစ်မျိုးရှိ၏။ (သုတ္တံကျမ်း၊ ၁၆:၂၅)

“အားနေမူး ...”

အလင်းအိမ်မိဒီယာမှ ဆရာကံစာသည် ထူးခြားသောပါရမီရှိပါ၏။ သူတစ်ပါးကို နာ မည်ပြောင်းပေးသောအခါ အလွန်တော်ပါ၏။ တစ်နေ့တွင် ဦးရွှေနုလမ်းထိပ်မှ လက်ဖက် ရည်ဆိုင်ထဲမှာ ထိုင်ရင်း သူ့မိတ်ဆွေကို လက်ညှိုးထိုးပြလျက် သိပ်တော်တဲ့ကားသမားဗျ။ အားနေမူးဆိုတော့ ကရင်လူမျိုးလားဟု မေးလျှင်သူကရယ်လျက်၊ မဟုတ်ဘူးဗျ။ အားနေ ရင်မူးမူးနေလို့ဟု ရှင်းပြပါသည်။ ကြံကြံဖန်ဖန် နာမည်ပေးတော်သူဖြစ်ပါ၏။ အားနေမူး ... ဟု စွတ်ပြည့်ရင်းတစ်ခါက တွံတေးနယ်ဖက်မှာ ‘ဂါလံအောင်ရွှေ’ဟု ခေါ်သော မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ကို သတိရမိပါသည်။ စီးပွားရေးမှာ အကွက်မြင်၍ လွန်ခဲ့သောနှစ် ပေါင်း သုံးဆယ်ကပင်၊ ငါးကန်များတူး၍ ငါးကိုမွေးရင်းစွန့်ပြီး တီထွင်လုပ်ငန်းရှင်ဖြစ်ခဲ့သူပါ။

ချောမောလှပသောကျောင်းဆရာမကလေး မေရီနှင့် အိမ်ထောင်ပြုခွင့်ရပါသည်။ သမီးကလေးအိမ်ကိုလည်း ရပြန်သောအခါသာတောင့်သာယာမိသားစုကလေးနှင့် စီးပွား ရေးကောင်းကောင်းရှိရာ တကယ်ဆိုလျှင် ကျေးဇူးတော်ချီးမွမ်းစရာပါပဲ။ ဘုရားသခင်ကို လည်း မယုံကြည်တာမဟုတ်ပါ။ ယုံကြည်ပါ၏။ သို့သော်... ဥပသ်နေ့ရောက်ကာနီးလျှင် လုပ်ငန်းခွင်မှရန်ကုန်သို့ မပြန်နိုင်အောင် မိတ်ဆွေများက ဝိုင်းဝန်းဆွဲထားသဖြင့် မပြန်ဖြစ် တာများပါ၏။ အရက်အတူတူသောက်ကြပါ၏။ ဧရာဝတီတိုင်းသာက ဘယ်တော့မှ သူများ နောက်မကျဘူးဟု မြောက်ပေးသဖြင့် သူလည်းပိုပိုသာသာ သောက်ရင်း အစွဲကြီးစွဲတာ နောင်အခါများတွင် ဘယ်သွားသွားလေ့ (ပဲထောင်) ဦးတွင် ငါးဂါလံပုန်းတစ်လုံးနှင့် အရက် ကို အပြည့်ထည့်၍ သွားလာလုပ်ကိုင်၊ သောက်သုံးခဲ့ပါ၏။ လှေရိုက်ပြင်းပြင်း၊ ရေဖွေးဖွေးနှင့် ငါးလုပ်ငန်းမှာ ဘုရင်တစ်ဆူဖြစ်သူသည် တစတစနှင့် ‘ဂါလံအောင်ရွှေ’ဟူသော ဘွဲ့နာမ ကို ရလေ၏။ ယခုတော့... သူမရှိတော့ပါ။ နှစ်ပေါင်းများစွာ ဂါလံသရဖူဆောင်းခဲ့သူ သည် လောကကို စောစောစီစီနှုတ်ဆက် ထွက်ခွာသွားခဲ့ပါပြီ...။

ကားမောင်းရင်း မူးမူးနေသော အားနေမူးကိုကြည့်ရင်း သူကားကို စီးတဲ့အခါ ဘယ်လို နေသလဲဟု ဆရာကံ စာကိုမေးလျှင်၊ ကောင်းတယ်ဗျ။ ဘုရားနဲ့ နီးတယ်... ဟုဖြေပါ သည်။ မှန်ပါ၏။ သို့သော် ဤကဲ့သို့ တိုးဝင်ချဉ်းကပ်မှုက အလန့်တကြားနိုင်သဖြင့် ကိုယ် တော်၏ စိတ်တော်နှင့် ထိတွေ့မည်၊ မသိတော့ မသိပါ။ အောင်မလေး ဘုရားသခင်ဟု ယောင်ယမ်းအော်ဟစ်တာနှင့် တူလျှင်တော့ မကောင်းနိုင်ပါ။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ... လှည့် စားတတ်သောစပျစ်ရည်အားဖြင့် အကျိုးနည်းခဲ့ရသောအမှုများစွာရှိခဲ့သည်ကို သမ္မာကျမ်း စာက သွန်သင်ပါသည်။ မိသားစုနှင့် ကြာကြာရှည်ရှည် နေထိုင်ခွင့်ကို ဘုရားရှင်ပေးသော် လည်း ကိုယ့်ရွေးချယ်မှုကြောင့် အလျင်အမြန် ကွဲကွာမသွားစေရန် သတိပြုကြပါစို့။

ခက်တင်ဘာလ (၁၇) ရက်၊ ၂၀၀၆ ခုနှစ် (တနင်္ဂနွေနေ့)

လေပြင်းကိုပျောက်စေတော်မူ၍ လှိုင်းတံပိုးများလည်း ငြိမ်ဝပ်ကြ၏။ အလိုရှိရာ သင်္ဘောဆိပ်သို့ ပို့ဆောင်တော်မူ၏။ (ဆာလံကျမ်း၊ ၁၀၇:၂၉-၃၀)

“လေ့ကိုပဲ့တော်မူပါ ...”

ဘဝအသက်တာကို ပင်လယ်ခရီးနှင့် တင်စားလေ့ရှိကြပါ၏။ မုန်တိုင်းထန်သော ပင်လယ်ပြင်ကို ဖြတ်၍ ခရီးသွားရခြင်းသည် ခရစ်ယာန်တို့၏ အသက်တာကို ထင်ရှားစေသော ပုံပမာနှိုင်းခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဤအကြောင်းကို အက်ဒွပ်ဟူးမားသည် သူ၏ကျော်ကြားသော “သံသရာလေ့ပဲ့တော်မူပါ. . .” သီချင်းအားဖြင့် ထင်ရှားစေပါသည်။ ငယ်စဉ်ကပင် အမေရိကန်ပြည် အရှေ့ဖက်ကမ်းရိုးတန်းမှာ ကြီးပြင်းလာခဲ့သော ဟူးမားသည် ပင်လယ်စရိုက်ကို ကောင်းစွာသိပါ၏။ သူသည်သင်္ဘောသားနှင့် တံငါသည်များကို သာသနာပြုသော အသင်းတော်၌ နှစ်ပေါင်းများစွာ အမှုတော်ဆောင်ခဲ့၏။ ထို့ကြောင့် ပင်လယ်နှင့် အသက်မွေးကြသူ များကို စာနာခဲ့၊ ဂရုဏာသက် ရောက် ခဲ့၊ ခင်မင် တွယ် တာ ခဲ့ ပါ သည် ။ လျှို့ဝှက်သောပင်လယ်၊ ရိုင်းစိုင်းသောလှိုင်းတံပိုး၊ ရက်စက်သောမုန်တိုင်းတို့အကြောင်းကို အမြဲပင်ကြားနေခဲ့ရပါသတဲ့။ သူကိုယ်တိုင်လည်း တစ်ခါတစ်ရံပင်လယ်ပြင်သို့ ခရီးထွက်ကာ ပြင်းထန်သောလှိုင်းတံပိုးများကို ရင်ဆိုင်ခဲ့ဖူးပါ၏။

တစ်ခုသောဥပုသ်နေ့တွင် ဆရာကြီး ဟူးမားသည် ရှင်မသုခရစ်ဝင်ကျမ်း၊ ၈: ၂၃ကို ဖတ်ပြီး ဂါလိလဲပင်လယ်အတွင်း၌ လေပြင်းမုန်တိုင်းကို ငြိမ်သက်စေသော သခင်ယေရှု၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကို စိတ်ပါလက်ပါဝေမျှခဲ့ပါသည်။ များမကြာမီတွင် နှိုးဆော်ခြင်းခံရကာ တွေ့ကြုံခံစားခဲ့ရသော အကြောင်းကို ခံစား၍ သံသရာလေ့ပဲ့တော်မူပါ. . . ဓမ္မသီချင်းကို စပ်ဆိုခဲ့ပါ၏။

လမ်းဆုံးကမ်းနားနီးကျွန်ုပ်
ကြောက်ဖွယ်ရိုက်ခတ်သော လှိုင်းချုပ်
လှိုင်းလုံးကြီးမြင်သောအခါ
ရင်တော်မှီလျက် ငြိမ်သက်စွာ၊ ငါရှိပြီ မစိုးရိမ်နှင့်
မိန့်ကြားပါစေ. . . အရှင်။

ထိုသီချင်းကို ရေးစပ်ပြီး မကြာမီ၌ အက်ဒွပ်ဟူးမားသည် ‘ကောင်းကင်ဘုံ’ဟူသော သီချင်းကိုရေးပြန်လေသည်။ စိတ်အားကြီးစွာရေးစပ်ပြီးနောက် နိဂုံးကမ္ဘာအဆုံးသတ်ခြင်းနှင့်အတူ လက်မဲ့ဘဝလွတ်ကျပြီး၊ ကိုယ်တိုင်လည်း စားပွဲပေါ်တွင် မှောက်ချလျက် ဘုန်းတော်ဝင်စားသွားပါ၏။ သူ၏အနုပညာနှင့် မွမ်းမံခဲ့သောဓမ္မသီချင်းသည် ကျွန်တော်တို့အတွက် ယနေ့တိုင်ခွန်အားယူစရာအဖြစ် လက်ဆောင်ချန်ရစ်ခဲ့ပါသည်။ ထိုသီချင်းများကို သီဆိုကြားနာရတိုင်း သခင်ယေရှု၏. . . “ငါရှိပြီ၊ မစိုးရိမ်နှင့်”ဟူသော ဂတိတော်ကို အောက်မေ့လျက် သောကမုန်တိုင်းမှ လွတ်မြောက်ခွင့်ရှိသည်ကို သတိရစရာဖြစ်ပါ၏။

ခက်တင်ဘာလ (၁၈) ရက်၊ ၂၀၀၆ ခုနှစ် (တနင်္လာနေ့)

တစ်ယောက်သောသူသည် တိုက်ကိုတည်မည်ဟုအကြံရှိလျှင်၊ ထိုတိုက်ပြီးအောင် ငွေလောက်မည်မလောက်မည်ကို သိခြင်းငှါ ရှေးဦးစွာထိုင်၍ ကုန်စရိတ်ကို မချင့်တွက်ပဲနေမည်လော။ (ရှင်လုကာခရစ်ဝင်ကျမ်း၊ ၁၄:၂၈)

“အဆင်သင့် ...”

ဘီလီဂရေဟမ်သည် နှစ်ဆယ်ရာစုမှာ လူအများဆုံးကို တရားဟောသူဖြစ်ပါသည်။ မှတ်တမ်းဝင်ခဲ့ပါ၏။ Just As I am အမည်ရှိသူ၏ အတ္ထုပတ္တိစာအုပ်၌. . .

“ဘီလီဂရေဟမ်၏ တရားဟောပွဲများသည် လူပေါင်းသန်းနှစ်ဆယ်ကျော်၊ ဧဝံကလိတရားကို ကြားစေခဲ့ပြီ။ ရေဒီယို၊ ရုပ်မြင်သံကြားနှင့် ရုပ်ရှင်များအားဖြင့် ပို၍ များသောလူပေါင်းသန်းများစွာက ကြားနာခဲ့ရပါ၏။ တရုတ်ပြည်နှင့် မြောက်ကိုရီးယားကဲ့သို့သော တံခါးပိတ်ထားသောနိုင်ငံများကပင်လျှင် ဘီလီဂရေဟမ်ကို သိ၍ လက်ခံကြ ကြိုဆိုကြပါသည်။” ဟုရေးထားရာမည်မျှ တရားဟောနိုင်ခဲ့ကိုရပါ၏။ သူက. . . ကောင်းကင်ဘုံသို့ ကျွန်တော်ရောက်သောအခါ ပထမဦးဆုံးမေးမြန်းချင်တဲ့ မေးခွန်းတစ်ခုကတော့. . .

“ဘုရားသခင်၊ လူများစွာကို တရားဟောဖို့၊ ကယ်ရိုလိုင်နားမြောက်ပိုင်းမှ တောသားကလေးကို အဘယ်ကြောင့်ရွေးချယ်ပါသနည်း”ဟု ပြောလေ့ရှိပြီ။ ဘုရားသခင်၏ အမြင်၌. . . အကြီးဆုံးသောစွမ်းရည်သည် ‘အဆင်သင့်ပြင်ထားခြင်းဖြစ်နိုင်ပါသည်ဟု ဆိုပါ၏။ အဆင်သင့်. . . ဟူသောစကားတစ်လုံးကို ဆင်ခြင်ကြည့်ကြရအောင်။ သခင်ယေရှု၏ ဥပမာတော် တစ်ခု၌. . . သတို့သမီးဆယ်ယောက်အကြောင်းကို ကြားနာခံယူကြရပါသည်။ မင်္ဂလာဆောင်ပွဲသဘင်သို့ ဝင်ရန်အတွက် စောင့်ဆိုင်းနေကြသော သတို့သမီးဆယ်ယောက်တွင်ငါးယောက်မူကား ဝိရိယမရှိ၊ တစ်နည်းအားဖြင့် အဆင်သင့်မရှိ။ ညအခါမင်္ဂလာဆောင်လှလင်လာ၍ ပွဲခံရာနေရာသို့ ဝင်သောအခါ ထ၍လိုက်ပါဖို့အတွက် သတို့သမီး ငါးဦး၌သာ ဆီရှိပါ၏။ ငါးဦး၌ကားဆီမရှိသဖြင့်မီးထွန်းနိုင်ကြပါ။ ညအချိန်ရောက်မှ ဆီဝယ်ရန်မဖြစ်နိုင်။ ဆီကိုချေးငှါးရန်ကားသာ၍ ခဲယဉ်းလေ၏။ နောက်ဆုံး၌. . . မင်္ဂလာဆောင်ပွဲသဘင်သို့ ဝင်ရန် အခွင့်ကို ဆုံးရှုံးရလေ၏။ ကောင်းကင်နိုင်ငံသို့ ဝင်ရန်အဆင်သင့်မရှိလျှင် အခွင့်အရေးကို ဆုံးရှုံးရမည် အကြောင်းဖြစ်ပါသည်။

စင်စစ်အားဖြင့် အဆင်သင့်ဖြစ်ဖို့ရန် အမှန်တကယ်ပင် အရေးကြီးပါ၏။ လောက၌ အောင်မြင်သောသူများတို့သည် အဆင်သင့်ဖြစ်နေသော အရည်အသွေးရှိပါ၏။ အဆင်သင့်သွားသည်ဟူသော အကြောင်းမှလည်း အဆင်သင့်ဖြစ်ရန် ပြင်ဆင်ထားသောကြောင့်ဖြစ်ပါ၏။ ကျောင်းသား၊ လူငယ်၊ အလုပ်သမား၊ ဝန်ထမ်းမှစ၍ သူငွေသူကြွယ်မင်းစိုးရာဇာအထိ. . . မိမိနှင့်သက်ဆိုင်သော နယ်ပယ်မှာအဆင်သင့်ဖြစ်ဖို့ရန် ပြင်ဆင်ထားကြရပါသည်။ အဆင်သင့်ဖြစ်လေလေ. . . အသုံးဝင်လေလေဖြစ်သည်ကို ဆင်ခြင်၍ လောကီလောက၌ဖြစ်စေ ဝိဉာဏ၌ဖြစ်စေ အဆင်သင့်ဖြစ်ဖို့ရန် ကြိုးစားပြင်ဆင်ထားကြပါစို့။

သာယာသောစကားတို့သည် ပျားလှပွဲကဲ့သို့ဖြစ်၍ စိတ်ဝိညာဏ်၌ ချိုမြိန်လျက် ကိုယ်အရိုးကို ကျန်းမာစေလျက်ရှိကြ၏။ (သုတ္တံကျမ်း၊ ၁၆:၂၄)

“ခကားပြောခြင်းအနုပညာ ...”

ခရစ်ယာန်ဘာသာရေးတွင် ဘုရားသခင်ကို ယုံကြည်ကိုးစားခြင်းမှတစ်ပါး အချင်းချင်း သင့်တင့်စွာပေါင်းသင်ဆက်ဆံခြင်းသည် အရေးအကြီးဆုံးသော အနုပညာဖြစ်ပါသည်။ အခြားသူများနှင့် သင့်တင့်စွာနေထိုင်နိုင်လျှင် ယေဘုယျအားဖြင့် ဝမ်းသာပျော်ရွှင်ခြင်းရှိသည်။ မသင့်တင့်သည့်အမှု စိတ်ဆင်းရဲလေသည်။ ကမ္ဘာ့စံချိန်နှင့်ကြည့်ပြန်လျှင်လည်း အောင်မြင်သောသူသည် တင့်တယ်ပြေပြစ်စွာပေါင်းသင်းနိုင်သောသူဖြစ်၍ လောကုရှင်နှင့် ခရစ်ယာန်ရှင်အပေါင်း၊ နှစ်ဌာနစလုံးမှကြည့်လျှင် မအောင်မြင်သောသူဖြစ်ခြင်းမှာ အချင်းချင်း သင့်တင့်ကောင်းမွန်စွာ မပေါင်းသင်းတတ်သောကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

ဆက်ဆံရေးညှိလိုက်တာဟု သတ်မှတ်ခံရသောသူ သုံးမျိုး သုံးစားရှိပါသည်။ ပထမ တစ်မျိုးမှာ သူတစ်ပါးအပေါ် အမြဲပင်အနိုင်ယူလိုသောသူဖြစ်၍ သူတစ်ပါးကအရေးပေး၍ အထင်ကြီးစေဖို့ စကားများများပြောသူဖြစ်ပါ၏။ ဒုတိယလူမျိုးမှာ သူများ၏နင်းဖတ်၊ တံခါး အောက်မှာ ဖျာကဲ့သို့ လူများဖြစ်၍ အားလုံးကပဲ သူကိုနိုင်နေသည်ဟု အောက်မေ့ကာ မည်သူကိုမှ ဂရုမပြု၊ ဘဝကိုလက်မှတ်ချနေသူ ခပ်ပေပေနေချင်သူဖြစ်လေ၏။ တတိယတစ် မျိုးကမူ စကားနှစ်မျိုးပြော၍ ရေမုတ်တစ်ဖက်၊ မီးစတစ်ဖက်ကိုင်ထားကာ၊ ဒီတစ်ယောက် ကို တစ်မျိုး၊ ဟိုတစ်ယောက်ကိုတစ်ဖုံ စကားပြောတတ်ရာဘေးအန္တရာယ်ကို မကြာခဏဖန် တီးတတ်လေ၏။ စင်စစ်သူတို့သည် သူတစ်ပါး၏အကျိုးကို ပြုစုသူများ မဟုတ်ပါ။ ထိုသို့ သောသူများကို တွေ့ကြုံဆက်ဆံရသောအခါ မေတ္တာနှင့် ဆက်ဆံဖို့ရန် ရှိပါ၏။ တမန်တော် ကြီးရှင်ပေါလုက ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေးတွင် ပြေလည်ဖို့ရန် သူတစ်ပါးသည် ကိုယ့်ထက် မြတ်သည်။ ကိုယ့်အကျိုးထက် တစ်ပါးအကျိုးကိုကြည့်ရန် မှန်သောအရာကို ပြောသော် လည်း မေတ္တာနှင့် ပြောရန် သွန်သင်ခဲ့ပါသည်။ လက်ထပ်ပြီးစ အိမ်ထောင်တစ်ခုတွင် အစအဦး၌ အလွန်သာယာပြေပြစ်သည်။ မကြာမီ၌ အခက်အခဲဝင်လာသောအခါ . . . အိမ်ထောင်ကွဲရန်ပင်ဖြစ်တတ်ပါ၏။ စားလယ်ဝင် ဖင်မမခင် ကွဲရမည့်အနေအထား၌ လက် ထပ်သောအချိန်၊ ပြုခဲ့သောဝိညာဉ်ကို အောက်မေ့သတိရလျက် ဘုရားသခင်၏ လက်တော်သို့ခဲယဉ်းမှုပြဿနာများကို အပ်ကြပါ၏။ သူတို့၏ ကျွမ်းကျင်မှု၊ ဥစ္စာနေနှင့် ဥဏ္ဍာန်ပညာကို အားမကိုးပဲ ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်နှင့် တန်ခိုးတော်ကို လမ်းစပေး သောကြောင့် အိမ်ထောင်သည်တဖန် ပြန်လည်သာယာခဲ့လေ၏။ သုတ္တံဆရာ၏ . . . သွန်သင်ချက်တစ်ခုမှာ . . . လျှောက်ပတ်သောစကားသည် နွေအပြောက်မှာ စီချယ်ထား သော ရွှေရှောက်ချိုသီးနှင့်တူပါသတဲ့။ တန်ဖိုးကြီးသောစကားများဖြင့် ပြေပြစ်သောပေါင်း သင်းဆက်ဆံမှုများကို တည်ဆောက်ကြပါစို့။

သွေးဆောင်ရာသို့လိုက်၍ သင်တို့တည်ကြည်ခြင်းမှမရွေးလျော့မည့်အကြောင်း . . . ကိုယ့်ကိုကိုယ်စောင့်ရှောက်ကြလော့ . . .။ (ရှင်ပေတရုဒ်ဝါဒစာ၊ ဒုတိယစောင်၊ ၃:၁၇)

“မရွေးလျော့မည့်အကြောင်း ...”

သူများတတွေအဆင်ပြေနေကြသည်ကိုမြင်၍ ဒေါ်သွေဖောသည် သူ၏ တစ်ဦးတည်း သောသား၏ သန်မာသောကိုယ်ခန္ဓာကိုကြည့်ကာ စင်္ကာပူနိုင်ငံသို့ အလုပ်သွားလုပ်ရန် အကြံရလေသည်။ သားလိမ္မာကလေးကလည်း အမေက ကြံစည်ရုံရှိသေးစိတ်ဆန္ဒစော လျက် စင်္ကာပူသွားဖို့ရန် ကြိုးစားလေ၏။ အဘီစီဒီကနည်းပါးပဲတတ်သည်။ ကွန်ပျူ တာတော့မတတ်။ တယ်လီဖုန်းလည်း ကောင်းကောင်းမဆက်တတ်သော်လည်း စွန့်စားချင် သည်။ မိဘကို လုပ်ကျွေးချင်သောကြောင့် အကျိုးဆောင်များကို လိုက်လံရှာဖွေပါ၏။ တွေ့ပါ၏။ ငွေဆယ်သိန်းလောက်ကုန်မည်ဟုဆိုရာ၊ တကယ်တော့စိတ်ပျက်ပြီ အောက်မေ့ ပါ၏။ ဇွဲရှိသောလူငယ်ကလေးသည် ငွေတစ်သိန်းခွဲကို မရမက ချေးငှားယူသွားပြီး၊ အကျိုး ဆောင်ကို ချောမော့ပြောဆိုရာ အကျိုးဆောင်က သနားသဖြင့် လက်ခံလိုက်ပါ၏။ ထို့ နောက်တွင် ကျွန်တော့်ထံလာကာ၊ ကုတ်အင်္ကျီများ၊ လည်စီးများ၊ ဘောင်းဘီများကို ငှား သွားပါ၏။

အတန်ကြာသည်တိုင် သူ့ကို ရွှေပြည်သာမှာပဲ တွေ့နေရာ . . . ဘယ်လိုလဲ၊ မသွား ရသေးဘူးလား . . . ဟုမေးမိလျှင်၊ ဆရာရေ ဘယ်လိုလဲတော့မသိဘူး၊ ကြည့်ရတာငွေဆုံး မယ်ထင်တယ်။ ဆယ်သိန်းသမားတောင် မသွားရသေးဘူးဟု တိုးတိုးကလေးပြောပါ၏။ အရေးထဲကျွန်တော်ကလည်း ပြည်ပခရီးစဉ်တစ်ခုရှိနေတော့ အားနာနာနှင့်ပင် ငှားထား သောအဝတ်များကို ပြန်မေးကြည့်တော့၊ ခေါက်ရိုးပင်မပျက် ပြန်လာပေးပါ၏။ တကယ်သွား ရင်၊ လာယူနော်။ အားမနာနဲ့ . . . ဟု ပြောသော်လည်း သူက ရပါပြီ။ ကျေးဇူးပါပဲ . . . ဟု ပြောပါသည်။ သူ့ကိုကြည့်ရင်း တစ်ခါတလေတော့လည်း ကိုယ့်ကိုယ်ကိုဂရုမပြု၊ မစောင့် ရှောက်နိုင်သောအဖြစ်ကို ဆင်ခြင်မိပါသည်။ ကိုယ့်ဆန္ဒနှင့် ကိုယ်တောင်းပန်၍ ငွေသွား ပေးမိတာဆိုတော့ တကယ်ပြောရရင် ဘယ်သူမပြု မိမိမူပါပဲ။

လောက၏ သွေးဆောင်ခြင်းအမျိုးမျိုးကြားမှာ နေထိုင်ရသောအခါ . . . သတိကြီးကြီး ထားရပါမည်။ မြန်မာစကား၌ အစာကိုသာမြင်ပါ၏။ ငါးဖျားချိတ်ကို မမြင်သဖြင့် ကိုယ့် ကျိုးနည်းကြရပါ၏။ ရှင်ပေတရုက . . . မတရားသောသူတို့၏ ပရိယာယ်အားဖြင့် သင်တို့ သည်လည်း သွေးဆောင်ရာသို့လိုက်၍ သင်တို့သည် တည်ကြည်ခြင်းမှ မရွေးလျော့မည့် အကြောင်း၊ ဤအရာများကို သိနှင့်ပြီဖြစ်၍ ကိုယ့်ကိုယ်ကို စောင့်ရှောက်ကြလော့ . . . ဟု သွန်သင်ခဲ့ပါသည်။ မည်သည့်အမှုကို ပြုမည်ဖြစ်စေ ကိုယ်ကိုမထိမခိုက်ဖို့ အထူးသဖြင့် မိမိ၏ခန္ဓာဝိညာဉ်ကို ထိပါးစရာသွေးဆောင်မှုများစွာကို သတိပြုဖို့အရင်ဆုံးဆင်ခြင်ရပါမည်။

တာဝန်တို့သည် မကောင်းသော အမှုအရာအလုံးစုံတို့ကို ကွယ်ကာ၍ သင်၏ အသက်ကို စောင့်တော်မူလိမ့်မည်။ (ဆာလံကျမ်း၊ ၁၂၁:၇)

“သက်သာခြင်းအရှင် ...”

အသက်အန္တရာယ်နှင့်နီးသော အူယောင်ငန်းဖျားရောဂါကို သိရှိခိုင်ခံ့စားနေရသည်ဟု သားငယ်က ပြန်ပြောပါသည်။ တစ်ပတ်မျှကြာလျှင် သက်သာလာပြီဟု သတင်းကြားရသော် လည်း နောက်တစ်ရက်မှာ သိရှိခိုင်သည် မနေနိုင်ပဲ။ ပေါင်မုန့်နှစ်ချပ်သွားစားမိရာ ပြန်၍ အသည်းအသန်ဖြစ်ပြန်၏။ မိသားစုများလည်း ပြာယာခတ်သွားပါ၏။ မသက်သာဘူး၊ သက်သာတယ် . . . စသည်ဖြင့် သတင်းများကြားခဲ့ရာမှ ဆေးခန်းသို့လိုက်သွားသောအခါ နဂိုမှခပ်ပိန်ပိန်သမီးကလေးသည် အရိုးသက်သက်၊ မျက်တွင်းနက်နက်ဖြင့် ပြုံးနေပါ၏။ တော်တော်ခံနိုင်တဲ့သူပဲ။ ဒီလောက်ဖြစ်တာတောင် ပြုံးနိုင်ရုံမက၊ မျက်လုံးနက်နက်မှာ တောက်ပလျက်နေပါ၏။ သူ့အမေက . . . သက်သာလာလို့တော်သေးတယ်ဟု ပြောပါ၏။

သက်သာဖို့ရန် လူတိုင်းတောင့်တကြပါ၏။ အချို့သူများမှာ ကိုယ်ခန္ဓာနှင့် စိတ်နှလုံး သက်သာစေဖို့ ဆေးများသောက်သုံးနေကြရသဖြင့် ဆေးတို့ရောင်းကောင်းလှပါသည်။ စင်စစ်အသက်တာ၏ အခြေအမှန်ကို ရင်မဆိုင်ပဲ မှားသောသက်သာရာနည်းလမ်းလိုက်၍ မဖြစ်နိုင်ပါ။ မှန်သောသက်သာခြင်းမှာ ဝိညာဉ်တော်ဘုရား၏ အကြောင်းကို ယနေ့ညမှာ အနည်းငယ်စဉ်းစားကြပါစို့။

သက်သာခြင်း၏ အရှင်သည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ဘုရား၏ နာမတော်တစ်ပါး ဖြစ်ပါသည်။ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ဘုရားသည် ကျွန်တော်တို့အနားသို့ ခွန်အားဖြင့် ပြည့်စေရန် ခေါ်ယူသောပုဂ္ဂိုလ်၊ မှန်ကန်တရားမျှတသော အမှုအရာအတွက်၊ ကျွန်ုပ်တို့ဖက် က လျှောက်လဲပြောဆိုသူဖြစ်သည်။ နှစ်သိမ့်စေသည်သာမက ဆက်လက်စောင့်ရှောက်သူ ဖြစ်သည်။ ခဲယဉ်းဆိုးယုတ်သော အခြေအနေကြားထဲ၌ ထွက်မြောက်အောင်မြင်ရမည်ဟူ သော သက်သာခြင်း၏ အခြေခံသဘောဖြစ်ပါသည်။

သက်သာခြင်းကို သဘာဝဓမ္မ၌ ရှာ၍ မတွေ့ပါ။ သဘာဝ၌ လှပခြင်း၊ စည်းကမ်းနှင့် အစီအစဉ်များရှိသော်လည်း အကန့်အသတ်မရှိသော ရက်စက်မှုများလည်း ရှိပါသည်။ သန့်စင်မွန်မြတ်သော သူတော်ကောင်းကြီးများရှိသလို၊ ရက်စက်လွန်းသောသူများကြောင့် စစ်ပွဲများတွင် သွေးချောင်းစီးနေကြရပါ၏။ လူတို့လိုအပ်သော သက်သာခြင်းအစစ်မှာ လူတို့ တွက်ချက်စီမံ၍ မရပါ။ ဘုရားသခင်ကို ယုံကြည်သမျှသောသူတို့ကိုမူကား ဝိညာဉ်တော် ဘုရားသည် ပေးသနားမှုမည်ဖြစ်ရုံမက အဗ္ဗအဖဟု ခေါ်ခွင့်ကိုရသောကြောင့် အရာခပ် သိမ်းသည် သာယာပြေပြစ်၍ အသက်တာ၍ ငြိမ်သက်ခြင်းအရှင်ကို ကျွမ်းဝင်နိုင်ပေလိမ့် မည်။ (ရောမ၊ ၈:၁၄-၁၅)

အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်တည်ထောင်ပြုစုတော်မူသော၊ ခိုင်ခံ့မြဲမြံသော မြို့ကို မျှော်လင့်သတည်း။ (ဟေဗြဲဩဝါဒစာ၊ ၁၀:၁၁)

“ကြီးမားသောမျှော်လင့်ချက် . . .”

အိန္ဒိယနိုင်ငံကို သာသနာပြုခဲ့သော ဆရာကြီးဝိလျှံကယ်ရီ၏ အကြောင်းကို ပြောပြလို ပါ၏။ ဆင်းရဲသောမိသားစုမှ မွေးဖွားလာခဲ့သော လူငယ်ကလေးသည် အသက် (၁၆)နှစ် တွင် ဖိနပ်ချုပ်ကာ အသက်မွေးခဲ့ရပါ၏။ စိုက်ပျိုးရေးပညာရှင်ဖြစ်ချင်သော်လည်း ကျန်းမား ရေးမကောင်း၍ မလုပ်နိုင်ပါ။ သို့သော် သမ္မာကျမ်းစာဖတ်ရန် စိတ်အားကြီး၍ လူငယ်အရွယ် ၌ပင် ဘာသာစကား (၆)မျိုးဖြင့် ဖတ်နိုင်ပါသတဲ့။ အသက် (၁၉)နှစ်တွင် အိမ်ထောင်ပြုပါ ၏။

အိန္ဒိယနိုင်ငံသို့ စွန့်စွန့်စားစား သာသနာပြုရန် ထွက်ခွာလာသောအခါ ဇနီးသည် စိတ်ဆန္ဒမပါပဲ လိုက်လာခဲ့ရပါ၏။ တကယ်လည်း အိန္ဒိယသို့ရောက်လျှင် မပျော်ရွှင်နိုင်ပဲ၊ ဆရာကယ်ရီကို အကူအညီမပေးနိုင်ရုံမက စိတ်ဆင်းရဲလျက် ဝေဒနာအများကိုသာ ခံစား ရလေ၏။ ထိုအခြေအနေ၌ . . . ဆရာကယ်ရီကို အင်္ဂလန်သို့ ပြန်လာရန် အကြိမ်ကြိမ် အဖန်ဖန်အကြံပေးကြသော်လည်း ဝိလျှံကယ်ရီ မပြန်ခဲ့ပါ။ အရှေ့အိန္ဒိယကမ္ဘာ၏ စက်ရုံ တစ်ခုတွင် ကယ်ရီသည် အလုပ်လုပ်ပြီး ညပိုင်းတွင် ကျမ်းစာဘာသာပြန်ခြင်းနှင့် တရား ဟောခြင်းများကို ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ အသက် (၈)နှစ် အရွယ်သားကလေးပီတာသည် မတော် တဆထိခိုက်သေဆုံးမှုကြောင့် ဇနီးသည် ဒေါ်ရသီ၏ စိတ်သည်အပြင်အထန်ထိခိုက်သွား က (၁၈၀၇)ခုနှစ်၌ ကွယ်လွန်ချိန်အထိ ကုသ၍ မရနိုင်တော့ပါ။ ဝိလျှံကယ်ရီသည် ဒုက္ခ ဆင်းရဲအမျိုးမျိုးကို ကြုံတွေ့ရသော်လည်း စိတ်မပျက်၊ အားမလျော့အမှုတော်မြတ်၌ သစ္စာ ရှိခဲ့ပါသည်။ (၇)နှစ်တိုင်တိုင် ဘင်ဂါလီလူမျိုးများအား ဧဝံဂေလိတရားကို ဟောကြားခဲ့သော် လည်း ပြောင်းလဲလာသူတစ်ယောက်မျှ မရှိခဲ့ပါ။

၁၈၁၂ ခုနှစ်တွင် သူ၏ပစ္စည်းသို့လှောင်ရုံ၊ မီးလောင်သွားပါ၏။ စာတန်၏အပြင်ထန် ဆုံးတိုက်ခိုက်ထိုးနှက်မှုဖြစ်ပါသည်။ အလွန်တန်ဖိုးကြီးလှသော သဒ္ဓါစာအုပ် (၂)အုပ်၊ အလွန် အားကိုးရသည့်အဘိဓာန်စာအုပ်၊ ဘာသာပြန်ပြီး ကျမ်းစာ စာမူများအားလုံးပြာကျသွားပါ သည်။ မည်သို့ပင် စိတ်ပျက်၍ လဲကျစရာကောင်းသော်လည်း ကယ်ရီသည် ဒူးထောက်ဆု တောင်း၊ ကျေးဇူးတော်ချီးမွမ်းပြီး ခွန်အားပေးသော ဘုရားသခင်ကို ကျေးဇူးတင်လျက် အလုပ်များအားလုံးကို ပြန်၍ အစပြုခဲ့ပါသည်။ နောက်ပိုင်းတွင် သူသည်ကာလကတ္တားမြို့ ရှိ ပေါလီဝိလျံကောလိပ်၌ အရှေ့ပိုင်းဆိုင်ရာဘာသာရပ်၏ ပါမောက္ခဖြစ်လာသည်။ ဆဲရမ်ပူဒ်ရှိသော သူ၏ပုံနှိပ်တိုက်သည် သမ္မာကျမ်းစာများကို ဘာသာစကား (၄၀)ကျော် ဖြင့် ထုတ်ဝေကာသန်းပေါင်း (၃၀၀) မကသောလူတို့ကို ဖြန့်ချိပေးခဲ့ပါ၏။ သူ၏ ကျော်ကြား သောဆောင်ပုဒ်မှာ . . .

“ဘုရားသခင်ထံမှ ကြီးမားသောအရာကို မျှော်လင့်ပါ။ ဘုရားသခင်အတွက် ကြီးမား သောအရာကို လုပ်ဆောင်ပါ။”

ဘုရားသခင်၌ ချဉ်းကပ်ကြလော့။ သို့ပြုလျှင် သင်တို့၌ ချဉ်းကပ်တော်မူလိမ့်မည်။ အပြစ်ရှိသောသူတို့၊ သင်တို့လက်၌ စင်ကြယ်စေကြလော့။ (ရှင်ယာကုပ်ဩဝါဒစာ၊ ၄:၈)

“ကိုယ်တော်နှင့်နီးစေပါ ...”

ကိုယ်တော်နှင့်နီးစေပါ...။ ကျွန်ုပ်ဘုရား...။ ကားတိုင်နှင့်မြောက်သော်လည်း ဤပဌနာ...။ ဟူသည် ဓမ္မသီချင်းကို ခရစ်ယာန်တို့ ကြေကွဲသောအချိန်များ၌ တပ်မက်ခဲ့မင်စွာ အားယူသိဆိုကြပါသည်။ ဓမ္မသီချင်း ကျွမ်းကျင်သူများက အမျိုးသမီးစာဆိုများ ရေးသည့် ဓမ္မသီချင်းများအနက်၊ အကောင်းဆုံးဂန္ထဝင်သီချင်းဟု မှတ်ချက်ပြုပါသည်။ စာရာဖလားဝါး၏ လက်ရာဖြစ်၍ ဖခင်ဖြစ်သော တီ၊ ဖလားဝါး၏ အမွေကိုရသောသူဖြစ်ပါသည်။ ကမ္ဘာဦးကျမ်း၊ ၂၈:၁၁-၁၇ ကို အခြေပြု၍ စပ်ဆိုသောသီချင်းဖြစ်လေသည်။ ၁၈၄၃ ခုနှစ်တွင် မစ္စတာအာဒ်နှင့် လက်ထပ်၍ သူတို့နှစ်ယောက်သည် ဓမ္မသီချင်းအများအပြားကို ရေးသားခဲ့ကြပါသည်။

စကားလုံးများလှပ၍ နဂိုသံစဉ်တွင် အံဝင်ခွင်ကျဖြစ်အောင် ထည့်ဆိုဘာသာပြန်ခဲ့သူက ဆရာကြီး စတီဗင်ဖြစ်၍ (၁၈၆၅) ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ၌ ရေးသားခဲ့ပါ၏။

ဤသီချင်းနှင့်ပတ်သက်၍ သက်သေခံချက်အများအပြားရှိခဲ့ပါ၏။ ခရစ်ယာန်မာတုရတစ်ယောက်ဖြစ်ခဲ့သော ‘မက်ကင်း’သည် ဤသီချင်းဖြင့် ခွန်အားယူခဲ့ရသည်ဟု ဝန်ခံပါ၏။ နာမည်ကျော်တိုက်တန်းနစ်သင်္ဘောကြီးသည် ၁၉၁၂ ခုနှစ် ဧပြီလ (၁၄)ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့က ကျောက်ဆောင်နှင့်တိုက်မိ၍ နှစ်မြှုပ်သွားစဉ် တယောအဖွဲ့က ဤသီချင်းကို နောက်ဆုံးတီးမှုတ်သွားခဲ့ပါ၏။ အင်္ဂလန်၏ သတ္တမမြောက်၊ ဧဒွက်ဘုရင်၏ အနှစ်သက်ဆုံးဓမ္မသီချင်းဖြစ်ပါသည်။ အမေရိကန်သမ္မတ မက္ကင်းသည် သေနတ်ဖြင့် လုပ်ကြံခြင်းခံရ၍ သေအံ့မူးမူးတွင် ဤသီချင်းကို နားထောင်၍ ခွန်အားယူကာ နှစ်သိမ့်မှုရခဲ့ပါသည်။

ပစ္စိဖိတ်သမုဒ္ဒရာအလယ်က ကျွန်းကလေးပေါ်တွင် ကပူလီအိုတစ်ယောက်၊ သေခါနီးတွင် ညည်း၍ ခွန်အားယူခဲ့ကာ ဂန္ထဝင်ဇာတ်လမ်းဝတ္ထုရှိခဲ့ဖူးပါသည်။ ဒန်နယ်ဆင်စစ်ပွဲတွင် လက်တစ်ဖက်ပြတ်လျက် စစ်တလင်းတွင် ဝေဒနာခံစားရသော စစ်သည်တစ်ဦးကလည်း သေခါနီးတွင် အကြိတ်လျက်...။

‘အစဉ်လျှောက်ထားလိုပါ။ ကိုယ်တော်နှင့်နီးစေပါ...။ ကျွန်ုပ်ဘုရား...။’ ဟုသီဆိုလျက် ဘဝကူးခဲ့လေသည်။ မက်သဒစ်ဂိုဏ်းအုပ်ဆရာကြီး မာတင်ကမ္ပ...။ ဤသို့ သက်သေခံခဲ့ပါသည်။ အမေရိကန်ပြည်တွင်းစစ်ကာလ၌ စစ်ဒဏ်ခံရသောတောရွာများ၌ စိတ်ပျက်စွာပုန်းရှောင်နေစဉ် တစ်နေ့သ၌တဲပျက်တစ်လုံးဆီသို့ ချဉ်းကပ်သွားမိလျှင် တဲအတွင်းမှ ဆင်းရဲလျက်ရှိသော မုဆိုးမတစ်ယောက်က ဤသီချင်းကို သီဆိုနေပါသတဲ့။ သူဝင်သွား၍ မိတ်သဟာယဖွဲ့ကာ ခွန်အားယူလျက် သီဆိုပြီးနောက်တွင် ညှိုးငယ်သောစိတ်ပျောက်လျက် အသစ်တဖန်သောခွန်အားဖြင့် ယုံကြည်ရှင်လန်းစွာ ပြန်လာခဲ့ရသည်ဟု ဆိုပါ၏။

ညနက်တွင် အိပ်မက်မှာ ကိုယ်တော်နှင့် နီးစေပါ။ ကိုယ်တော်နှင့် နီးစေပါ။

ယဉ်ကျေးသောအရာသည် လှည့်စားခြင်းနှင့် ယှဉ်တတ်၏။ လှသောအဆင်းသည်လည်း အချည်းနီးဖြစ်၏။ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သော မိန်းမမူကား၊ ချီးမွမ်းခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။ (သုတ္တံကျမ်း၊ ၃၁:၃၀)

“လှည့်စားခြင်းနှင့်”

ညစဉ်ခွန်အားစာစောင်ကို လာရောက်ကူညီနေသော ‘စပိန်’အမည်ရှိသော မိန်းကလေးသည် တကယ်လည်း ပိန်၏။ အရပ်ရှည်၏။ မျက်နှာမျက်ဝန်းလည်း လှပါ၏။ ဆံပင်အရှည်ထား၍ တကယ်လည်း ဆံပင်သန်ကာ သူ့ကိုယ်ကို လှလှပပနေတတ်ပါသည်။ ညညဆိုလျှင် ရုပ်မြင်သံကြားမှ လာသောကြော်ငြာများကို ကြည့်သောအခါ ဆံပင်ရှည်ရှည်နှင့် စံပြမယ်များသည် ခဏခဏခေါင်းလျှော်ပြသည်။ လက်ဆောင်ဆွဲများ ရရုံမက ပိုးသားကလေးလိုနူးညံ့သောဆံပင်ကို ပိုင်ဆိုင်သွားရုံမက အချို့မှာ တီဗွီကြီးများ၊ အောက်စကီးကြီးများသာမက ငွေကို သိန်းချီ၍ ရသွားသည်ကိုမြင်လျှင် ဆင်းရဲသူပင်ဖြစ်လင့်ကစား မိရိုးဖလာခေါင်းလျှော်ရည်ဖြစ်သော တရော်၊ ကင်ပွန်းနှင့် ထောလပတ်ရွက်ကို ပစ်လိုက်လေ၏။ မြန်မြန်ဆန်ဆန် အသုံးပြုနိုင်သော တံဆိပ်လှလှခေါင်းလျှော်ရည်ထုပ်များကို ဝယ်သုံးရာ၊ ယခုထိ ကံစမ်းမဲမပေါက်သေးပါ။ တစ်နေ့တွင်...။ ခေါင်းလျှော်ရည်မျက်လုံးထဲဝင်သွား၍ တော်တော်နှင့် ဆေးကြောပစ်၍မရ။ မျက်လုံးကြီးယောင်ယမ်းကာ နီရဲလေ၏။ ပထမတော့ ပေါ့ပေါ့ပါပဲ။ တော်တော်ကြာပျောက်သွားမည်ဟု အောက်မေ့သော်လည်း...။ ရက်ပေါင်းကြာသော်လည်း မသက်သာသဖြင့် အလုပ်မလုပ်နိုင်ပဲ မျက်လုံးနီနီမို့မြစ်လာ၍ ဆေးရုံ၊ ဆေးခန်းသို့ လိုက်လံ ပြသရပါသည်။

မျက်ကြည်လွှာယောင်သွားတာ။ ပေါက်ပြဲမသွား၍ တော်သေးသည်။ သို့သော်လည်း အတော်ကလေးကုသလိုက်ရသဖြင့် လူလည်းပင်ပန်း၊ ငွေလည်းမရှိတဲ့အထဲ ကုန်ကျရပါ၏။ စိတ်ဆင်းရဲ ကိုယ်ဆင်းရဲဖြင့် ဝေဒနာကို တစ်ပတ်မျှ ခံစားရရာ ပိန်သောစပိန်မှာ လိန်လိန်ကလေး ကိုယ်ခန္ဓာနှင့် စလိန်ဖြစ်သွားလေ၏။ ခေါင်းလျှော်ရည်တံဆိပ်လှလှကလေးဆို အသေလန့်သွားပါသည်။

သုတ္တံဆရာက...။ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ချီးမွမ်းခံရဖို့မှာ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့ရန်အဓိကဖြစ်လေ၏။ အဓိပ္ပါယ်မှာ အကျင့်သီလကောင်းမွန်ရန် ပထမဖြစ်ပါသည်။ သီလနှင့် ပြည့်စုံသောမိန်းကလေးသည် ပတ္တမြားထက်အဖိုးသာ၍ ထိုက်ပေသည်...။ ဟု ကျမ်းစာလာပါသည်။ ယခုကာလ၌မူ လူစေချင်၍ သွားကြောင်တိုက်၊ ရေစိုက်မီးပြုလိုက်သူ အများရှိပါသည်။ ဤအကြောင်းကို ဆင်ခြင်၍ ကိုယ်ခန္ဓာအလှအပအဖိုးဖြင့်သာ စွန့်စားမှု အမျိုးမျိုးကို မပြုလုပ်ဖို့ရန် သိမှတ်ရပါမည်။ ယဉ်ကျေးသောအရာသည် လှည့်စားခြင်းနှင့် ယှဉ်တတ်ပါသည်။ လှပသောအရာသည်လည်း အချည်းနီးဖြစ်သောကြောင့် သမီးငယ်။ သားငယ်များသည် အဆင်းအလှထက် အချင်းအရသာကို ရှာဖွေတန်ဖိုးထားရန် ဖြစ်ပါ၏။ သူတစ်ပါးက...။ လှည့်ဖျားဆွဲဆောင်သည့်တိုင်၊ ဝေဖန်နိုင်သောသဘောနှင့် သုတ္တံစကားအတိုင်း အသက်ရှင်နေနိုင်ဖို့ ကြိုးစားကြပါစို့။

ဘုရားသခင်၌ ချဉ်းကပ်ကြလော့။ သို့ပြုလျှင် သင်တို့၌ ချဉ်းကပ်တော်မူလိမ့်မည်။ အပြစ်ရှိသောသူတို့၊ သင်တို့လက်၌ စင်ကြယ်စေကြလော့။ (ရှင်ယာကုပ်ဩဝါဒစာ၊ ၄:၈)

“ကိုယ်တော်နှင့်နီးစေပါ ...”

ကိုယ်တော်နှင့်နီးစေပါ...။ ကျွန်ုပ်ဘုရား...။ ကားတိုင်နှင့်မြောက်သော်လည်း ဤပဋ္ဌနာ...။ ဟူသည့် ဓမ္မသီချင်းကို ခရစ်ယာန်တို့ ကြေကွဲသောအချိန်များ၌ တပ်မက်ခဲ့မိင်စွာ အားယူသိဆိုကြပါသည်။ ဓမ္မသီချင်း ကျွမ်းကျင်သူများက အမျိုးသမီးစာဆိုများ ရေးသည့် ဓမ္မသီချင်းများအနက်၊ အကောင်းဆုံးဂန္ထဝင်သီချင်းဟု မှတ်ချက်ပြုပါသည်။ စာရာဖလားဝါး၏ လက်ရာဖြစ်၍ ဖခင်ဖြစ်သော တီ၊ ဖလားဝါး၏ အမွေကိုရသောသူဖြစ်ပါသည်။ ကမ္ဘာဦးကျမ်း၊ ၂၈:၁၁-၁၇ ကို အခြေပြု၍ စပ်ဆိုသောသီချင်းဖြစ်လေသည်။ ၁၈၄၃ ခုနှစ်တွင် မစ္စတာအာဒ်နှင့် လက်ထပ်၍ သူတို့နှစ်ယောက်သည် ဓမ္မသီချင်းအများအပြားကို ရေးသားခဲ့ကြပါသည်။

စကားလုံးများလှပ၍ နဂိုသံစဉ်တွင် အံ့ဝင်ခွင့်ကျဖြစ်အောင် ထည့်ဆိုဘာသာပြန်ခဲ့သူက ဆရာကြီး စတီဗင်ဖြစ်၍ (၁၈၆၅) ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ၌ ရေးသားခဲ့ပါ၏။

ဤသီချင်းနှင့်ပတ်သက်၍ သက်သေခံချက်အများအပြားရှိခဲ့ပါ၏။ ခရစ်ယာန်မာတုရတစ်ယောက်ဖြစ်ခဲ့သော ‘မက်ကင်း’သည် ဤသီချင်းဖြင့် ခွန်အားယူခဲ့ရသည်ဟု ဝန်ခံပါ၏။ နာမည်ကျော်တိုက်တန်းနစ်သင်္ဘောကြီးသည် ၁၉၁၂ ခုနှစ် ဧပြီလ (၁၄)ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့က ကျောက်ဆောင်နှင့်တိုက်မိ၍ နှစ်မြှုပ်သွားစဉ် တယောအဖွဲ့က ဤသီချင်းကို နောက်ဆုံးတီးမှုတ်သွားခဲ့ပါ၏။ အင်္ဂလန်၏ သတ္တမမြောက်၊ ဧဒွက်ဘုရင်၏ အနှစ်သက်ဆုံးဓမ္မသီချင်းဖြစ်ပါသည်။ အမေရိကန်သမ္မတ မက္ကင်းသည် သေနတ်ဖြင့် လုပ်ကြံခြင်းခံရ၍ သေအံ့မူးမူးတွင် ဤသီချင်းကို နားထောင်၍ ခွန်အားယူကာ နှစ်သိမ့်မှုရခဲ့ပါသည်။

ပစ္စိဖိတ်သမုဒ္ဒရာအလယ်က ကျွန်းကလေးပေါ်တွင် ကပူလီအိုတစ်ယောက်၊ သေခါနီးတွင် ညည်း၍ ခွန်အားယူခဲ့ကာ ဂန္ထဝင်ဇာတ်လမ်းဝတ္ထုရှိခဲ့ဖူးပါသည်။ ဒန်နယ်ဆင်စစ်ပွဲတွင် လက်တစ်ဖက်ပြတ်လျက် စစ်တလင်းတွင် ဝေဒနာခံစားရသော စစ်သည်တစ်ဦးကလည်း သေခါနီးတွင် အံ့ကြိတ်လျက်...။

‘အစဉ်လျှောက်ထားလိုပါ။ ကိုယ်တော်နှင့်နီးစေပါ...။ ကျွန်ုပ်ဘုရား...။’ ဟုသီဆိုလျက် ဘဝကူးခဲ့လေသည်။ မက်သဒစ်ဂိုဏ်းအုပ်ဆရာကြီး မာတင်ကမ္ပ...။ ဤသို့ သက်သေခံခဲ့ပါသည်။ အမေရိကန်ပြည်တွင်းစစ်ကာလ၌ စစ်ဒဏ်ခံရသောတောရွာများ၌ စိတ်ပျက်စွာပုန်းရှောင်နေစဉ် တစ်နေ့သို့တဲပျက်တစ်လုံးဆီသို့ ချဉ်းကပ်သွားမိလျှင် တဲအတွင်းမှ ဆင်းရဲလျက်ရှိသော မုဆိုးမတစ်ယောက်က ဤသီချင်းကို သီဆိုနေပါသတဲ့။ သူဝင်သွား၍ မိတ်သဟာယဖွဲ့ကာ ခွန်အားယူလျက် သီဆိုပြီးနောက်တွင် ညှိုးငယ်သောစိတ်ပျောက်လျက် အသစ်တဖန်သောခွန်အားဖြင့် ယုံကြည်ရွှင်လန်းစွာ ပြန်လာခဲ့ရသည်ဟု ဆိုပါ၏။

ညနက်တွင် အိပ်မက်မှာ ကိုယ်တော်နှင့် နီးစေပါ။ ကိုယ်တော်နှင့် နီးစေပါ။

စိတ်တညီတညွတ်တည်းဖြစ်၍ အချင်းချင်းအသင့်အတင့် နေကြလော့။ သို့ဖြစ်၍ အသင့်အတင့်နေခြင်း ချမ်းသာကို ပေးတော်မူသော ဘုရားသခင်သည် သင်တို့နှင့်အတူ ရှိတော်မူလတ္တံ့။ (၂ ကော၊ ၁၃:၁၁)

“တပည့်တော်ချစ်ခြင်းကျူး ...”

ဂျွန်ဖော့ဆက်အမည်ရှိ ရှောက်ရှားရွာမှ သင်းအုပ်ဆရာတစ်ပါးသည် အသက် (၂၆)နှစ်မှစ၍ အမှုတော်ဆောင်လေသည်။ သူသင်းအုပ်လုပ်သော အသင်းတော်တွင် ဆင်းရဲသောသူများသာ ပါဝင်ဖွဲ့စည်းထားသဖြင့် ဆရာကိုလစာကောင်းကောင်း မပေးနိုင်ပါ။ ပေါင် (၅၀)ခန့်သာ လစာနှင့် ကြိုးစားအမှုထမ်းရာ အသင်းဝင်သူများစွာ၏ ချစ်ခင်မှုကို ရခဲ့ပေသည်။ တစ်နေ့တွင် လန်ဒန်မြို့တော်မှ ဒေါက်တာဂီးလီး၏ နေရာအတွက် ရွေးချယ်ခန့်အပ်ခြင်းခံရရာ ဂျွန်ဖော့ဆက်သည် ပြောင်းရွှေ့ရန် စီမံလေ၏။

ဆင်းရဲသော အသက်တာမှ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သော ဘဝသို့ ပြောင်းလဲရန် လမ်းစဖြစ်ပါသည်။ တစ်သက်လုံး ချို့တဲ့ခဲ့သော ဆရာအတွက် အောင်မြင်ရေးလမ်းစပွင့်ခဲ့ပါပြီ။ ကြေကွဲသောစိတ်နှလုံးနှင့် ဆရာပစ္စည်းများကို ဝိုင်းဝန်းသိမ်းဆည်းပေးကြလေသည်။ ဆရာကို နှုတ်ဆက်သူများစွာ၏ မျက်ရည်နှင့် ကြေကွဲမှုတို့ကို ဆရာကတော်သည် မခံစားနိုင်တော့။ မကြည့်ရက်နိုင်တော့။ အသင်းသားများ၏ ဖက်ရမ်းနှုတ်ဆက်မှုကြားမှာ မျက်ရည်တသွင် သွင်စီးကာ ခင်ပွန်းသည်အား...။

“ဂျွန်...။ ကျွန်မဖြင့် မခံစားနိုင်တော့ပါ။ ဒီခရီးကိုလည်း မသွားလိုတော့ပါ။ ကျွန်မတို့ တစ်သက်လုံးမျှော်မှန်းခဲ့တဲ့ ကြွယ်ဝမှုကို အသင်းသားတွေရဲ့ မျက်ရည်နဲ့မလဲလှယ်နိုင်တော့ဘူး။ ဂျွန်...။” ဟု ပြောလျှင် ဆရာက မျက်ရည်များကို အနိုင်နိုင်ထိန်းရင်း...။

“တကယ်လို့ လန်ဒန်မြို့တော်ကို ငါမသွားတော့ဘူးလို့ ဆုံးဖြတ်ရင်း နောင်အခါမှ မင်းက ငါ့ကို အပြစ်တင်ဦးမှာလား...။” ဟု မေးပါ၏။ ဆရာကတော်သည် ခေါင်းကို အသေအချာခါရမ်းပြီးမှ အလွန်ခွန်အားရှိသော စကားတစ်ခွန်းကို ပြောခဲ့ပါသည်။

“ကျွန်မဟာ သင်းအုပ်ဆရာကတော်စစ်စစ်သာဖြစ်လိုပါတယ်...။ ဂျွန်” ဆရာတို့ဇနီးမောင်နှံသည် ကြေကွဲနေသော သိုးစု၏ မျက်ရည်ကို လျစ်လျူမရှု၊ ဥပေက္ခာမပြု၊ မြို့ကြီးမှ ဩဇာအာဏာပြည့်ဝသော အလုပ်ကို မျက်နှာလွဲလျက်၊ မျက်နှာမဲ့သင်းအုပ်အလုပ်ဖြင့် အရိုးထုတ်ရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပါသည်။ ရှောက်ရှားရွာ သင်းအုပ်ဆရာသည် ရက်အနည်းငယ်အတွင်းမှာပင် တပည့်တော်ချစ်ခြင်းကျူး (Best be the tie that birds) ကို ရေးသားစပ်ဆိုခဲ့ရာ ယနေ့တိုင် ယုံကြည်သူများအကြားမှာ အသုံးခံနေဆဲ၊ တရားဟောနေဆဲဖြစ်ပါ၏။ ဤသတင်း၊ ဤသီချင်းအားဖြင့် ဘရောင်းသိပ္ပံကျောင်းတော်က ဆရာကို ‘ဓမ္မပါရဂူဘွဲ့ထူး ပေးအပ်ဂုဏ်ပြုအပ်နှင့်ခဲ့ပါသည်။

တပည့်တော်ချစ်ခြင်းသည်၊ ညီအစ်ကိုချင်း၌တည်။ ဝိညာဉ်သဘောညီညွတ်အစဉ်၊ ထက်ဘုံ၌ကဲ့သို့တည်း။

သင်တို့သည် သူတစ်ပါးတို့၏ အပြစ်ကိုလွှတ်လျှင် ကောင်းကင်တံ့၌ ရှိသော သင်တို့၏ အဘသည် သင်တို့၏အပြစ်ကို လွှတ်တော်မူမည်။ (ရှင်မာသဲခရစ်ဝင် ကျမ်း၊ ၆:၁၄)

“အပြစ်ကိုလွှတ်လျှင် ..”

နာမည်ကျော်ပန်းချီဆရာ လီယိုနာဒိုဒါပင်ချီနှင့် သက်ဆိုင်သောပုံပြင်ကလေးတစ်ပုဒ်ကို ကြားဖူးပါသည်။ သူသည် ခရစ်တော်၏ နောက်ဆုံးညစာစားပွဲ ပန်းချီကားချပ်ကြီးကို မဆွဲမီ သူနှင့် ပြိုင်ဖက်ပန်းချီဆရာတစ်ဦးနှင့် ကတောက်ကဆဖြစ်ကာ မကျေမနပ်ဖြစ်နေပါသည်။ ထို့ကြောင့် စိတ်နာနာနှင့် သူ့ပြိုင်ဖက်ပန်းချီဆရာ၏ မျက်နှာကို ယုဒရှုကာရုဒ်၏ မျက်နှာ နေရာ၌ ရေးဆွဲလိုက်ပြီး မကျေနပ်မှုကို ပေါက်ကွဲပြခဲ့ပါသည်။ တကယ်လို့... ပန်းချီကား ကြီးပြီးသွားရင် လာကြည့်တဲ့သူတွေက... ယုဒရှုကာရုဒ်ဆိုတာဒီမျက်နှာမျိုးပဲဟု ခံစားသွား ကြမှာ၊ မြင်သွားကြမှာကို တွေးကြည့်ရင်း သူ့အလွန်အားရနေခဲ့ပါသည်။

ယုဒရှုကာရုဒ်၏ မျက်နှာကို ရေးဆွဲပြီးလျှင်... သခင်ယေရှု၏ မျက်နှာစတုရန်းပုံ ဆွဲပါ၏။ သို့သော်လည်း ပါရမီရှင်လီယိုနာဒိုသည် ဘာကြောင့်မှန်းမသိပဲ... ရေးဆွဲ၍ မရဖြစ်နေပါ၏။ အကြိမ်ကြိမ် အထပ်ထပ်ကြိုးစားသော်လည်း တိုးတက်မှုလုံးဝမရှိ။ မပီပြင်။ မကောင်းပဲဖြစ်နေရာ သူ့ကိုယ်ကိုပင် အံ့သြနေခဲ့ပါ၏။ သူကြိုးစားသမျှကို တစ်စုံတရာက ဟန့်တားနေသလို ဘယ်လိုမှရေးဆွဲ၍ မအောင်မြင်ပဲဖြစ်နေရာ... နောက်ဆုံးတွင် ပန်းချီ ကားတစ်နေရာ၌ရှိနေသော ယုဒရှုကာရုဒ် (သူ၏ပြိုင်ဖက်) မျက်နှာကြောင့် စိတ်ထဲတွင် အနေနှင့်အယှက်ဖြစ်နေမှန်းသိလာခဲ့ပါ၏။ သူတွေ့ကြုံနေရသော နှေးတွေးနှောင့်နှေးမှု၊ စိတ်မချမ်းမသာဖြစ်မှု အစုစုသည် အမျက်မပြေနိုင်၊ ရန်ညှိုးထား၍ မှန်းတီးနေသောကြောင့် ဟုနားလည်လာကာ... ယုဒရှုကာရုဒ်၏ မျက်နှာကို ဖျက်ပြစ်လိုက်ပါ၏။ ထို့နောက်တွင် သခင်ယေရှု၏ ပုံတော်ကို ဆက်လက်ရေးဆွဲရာ၊ လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်းများစွာမှစ၍... ယနေ့တိုင်မြင်ရသော သူတိုင်း၏စိတ်နှလုံးကို ထိတွေ့စေသောဂန္ထဝင်ပန်းချီကားတစ်ချပ် ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့ပါသည်။ ဤပန်းချီကားပုံထဲမှာ... သခင်ယေရှုသည် တပည့်တော် ဆယ်နှစ် ဖော်နှင့်အတူတကွ ညစာစားပွဲတွင် လျောင်းလျက်ကရာနီးလမ်းကို စတင်လိုက်သောဖြစ် စဉ်မှာ အနုပညာအရည်အသွေးမြင့်မားလျက် ဝိညာဉ်ရေးမှာလည်း တန်ဖိုးကြီးလှသည် ကို ခေတ်အဆက်ဆက် ဝန်ခံကြရလေ၏။

ဤပုံပြင်ကလေးသည် ကျွန်တော်တို့၏ နေ့စဉ်အသက်တာမှာ ရင်ဆိုင်နေရသော အမှုတစ်ခုကို ဖြေရှင်းရန် နည်းလမ်းဖြစ်ပါသည်။ မှန်းတီးခြင်း၊ အညှိုးအတေးနှင့် ချည်နှောင် ခြင်းသည် အကျိုးမရှိပါ။ တစ်ပါးသူကိုသာမက မိမိကိုယ်ကိုလည်း ချုပ်နှောင်သဖြင့် အောင် မြင်သောအသက်တာများအတွက် အဟန့်အတားဖြစ်ပါသည်။ အဝင်တစ်ထောင့်တစ်နေရာ ၌ ခွင့်မလွှတ်နိုင်သောမျက်နှာတစ်ခုရှိလျှင် ယခုပင် အပြစ်လွှတ်ကြပါစို့။ သခင်ယေရှု၏ သွေးတော်ဖြင့် ရွေးခြင်းခံရလျက် ဘုရားသခင်၏ ခွင့်လွှတ်ခြင်းကို အမှန်တကယ်မျှော်လင့် လျှင်... တစ်ပါးသူ၏အပြစ်ကိုလည်း ဦးစွာပထမလွှတ်ရန် လိုအပ်ပါသည်။

ဆင်းရဲသားကို သနားသောသူသည် ထာဝရဘုရားသခင်အား ချေးငှားသောသူ ဖြစ်၍ သူပြုသောအမှု၏ အကျိုးကို ဆပ်ပေးတော်မူလိမ့်မည်။ (သုတ္တံကျမ်း၊ ၁၉:၁၇)

“ဘုရားသခင်အားချေးငှားသောသူ ...”

ကျွန်တော်၏ ခမည်းခမက်ဖြစ်သော ဦးမောင်မြင့်သည် အိန္ဒြေကြီး၍ သီးသီးသန့်သန့် နေ သောစတိုင်လ်ရှိပါသည်။ သူတစ်ပါး၏အမှုမှာ မစပ်စုတတ်ပဲ၊ သူ့ဇနီးမတူပါ။ အခြား သူများကို ပြုံးပြတာ တစ်ခါမျှမတွေ့ဖူးသောကြောင့် သူ့နှလုံးသားသည် တော်တော် မာမာပဲဟု အောက်မေ့မိပါ၏။ တစ်နေ့တွင်... သူ့အလုပ်လုပ်သောကုမ္ပဏီမှ ဝန်ထမ်း ငယ်တစ်ဦး၏ သမီးကလေးသည် အလွန်အားနည်းကာ ဆေးရုံတက်ရသတဲ့။ အဝတ်အစား ချို့တဲ့လွန်းသော ထိုမိန်းကလေးသည် အပျိုဖော်ဝင်ကာစအရွယ်ဖြစ်ပါ၏။ ဆေးရုံ၌ လဲလှယ် စရာ လုံချည်မျှပင် မလောက်ရာ အလွန်ခက်ခဲ၍ အရှက်သည်းဆရာဖြစ်ပါ၏။ ရှိရင်း တစ်ထည် နှစ်ထည်သည် ဟောင်းနွမ်းလျက် မလုံလောက်သဖြင့်... စောင်စုတ်စုတ် ကလေးနှင့် လွမ်း ခြုံပေးရသည်ကိုမြင်လျှင်... ဦးမောင်မြင့်သည် စိတ်နှလုံးထိခိုက်ကာ လုံချည်ဟောင်းရှိ လျှင်ပေးကြပါ... ဟု လိုက်လံတောင်းလေသည်။ ကျွန်တော့် ဇနီးက ထိုအကြောင်းကို ကြား၍ အိမ်သို့ ပြန်ပြောပါသည်။

ပြီးတော့... ဘုရားရှင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းပါ၏။ တေးရေးဆရာဒီမျိုးလှိုင်၏ သီချင်းဖြစ်သောအရာရာတိုင်းမှာ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းပါ သီချင်းကို သတိရမိ၏။ မစားသူ တွေ မဝတ်နိုင်သူပေါများတဲ့အထဲမှာ သင်စားရတာရော၊ ဝတ်ရတာရော ကျေးဇူးတင်သ လား။ ကျေးဇူးတင်စရာဖြစ်ပါ၏။ သားနှင့် သမီးကို ဆုံးမပါ၏။ သားနှင့် သမီးက နားထောင် ပါသည်။ သို့သော်... လုံချည်ကိုဝေမျှဖို့အထိ သတိမရသေးပါ။ အိမ်မှာ သမီးကလည်း ကျောင်းစိမ်းပဲလုံချည်ရှိသည်။ ကျန်တာက... စကပ်တွေ၊ ဘောင်းဘီတွေဖြစ်နေ၏။ မိခင် ကလည်း ကျောင်းစိမ်းပဲများသည်။ ကျန်တာက... သူ့မအသေလဲနှစ်သက်သော ပါတီတံတွဲပဲဖြစ်နေရာ၊ ထိုအကြောင်းမှာ ဘုရားရှင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို အောက်မေ့ခြင်း၌ ရပ်တန့်နေရပါ၏။ ကြာတော့... ပေးမှာလား၊ မပေးဘူးလား၊ ဟိုမှာလိုအပ်နေတာပဲ... ခဏခဏပြန်မပြောနဲ့၊ စိတ်ထိခိုက်လိုက်တာဟု ဆူပူမိလေ၏။

ဆရာ မလုပ်ပါနဲ့၊ ဒီမှာ ပေးမလို့စဉ်းစားနေတာ... ဟု ဆရာမသားအမိက ပြန်ပြော ရင်း လုံချည်များကို ရွေးချယ်နေပါသည်။ သုတ္တံဆရာ၏ သွန်သင်ချက်ကို ယနေ့ညမှာ ဆင်ခြင်ကြပါစို့။ ဆင်းရဲသားတို့ကို သနားသောသူသည် ထာဝရဘုရားကို ချေးငှားသောသူ ဖြစ်ပါ၏။ သူပြုသောအမှု၏ အကျိုးကို ဘုရားသခင် ဆပ်ပေးမည်ဖြစ်ရာ ပိုပိုလှုံလှုံအထိ တိုးထွက်လာမည်ကို ဆင်ခြင်ကြပါစို့။ အနီးအပါးမှ လိုအပ်နေသောသူများစွာကို မြင်လျက်၊ သိလျက်၊ ကြားလျက်... ရှိသော်လည်း ပေးကမ်းစွန့်ကြဲရန် သို့မဟုတ် ဝေမျှရန်အတွက် သွက်လက် မြန် ဆန် ဖို့ လို ပါ သည် ။ ဘု ရား သ ခင် ၏ ကျေးဇူး တော် သည် ပေးကမ်းဝေမျှရန်အတွက် သွက်လက်မြန်ဆန်ဖို့ လိုပါသည်။ ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော် သည် ပေးကမ်းဝေမျှသူများအပေါ်သို့ အစဉ်သဖြင့် သက်ရောက်သော သဘောရှိပါ၏။

ထိုသူကိုလက်ခံသမျှသော သူတည်းဟူသော ကိုယ်တော်ကို ယုံကြည်သော သူတို့အား၊ ဘုရားသခင်၏ သားဖြစ်ရသော အခွင့်ကို ပေးတော်မူ၏။ (ရှင်ယောဟန်ခရစ် ဝင်ကျမ်း၊ ၁:၁၂)

“သားဖြစ်ရသောအခွင့် ...”

သမီးသည် သူ့တာဝန်ကျသောကျောင်းမှာ စာသင်ပေးရင်းတစ်နေ့တွင် ကလေးများနှင့် စကားစမြည်ပြောရင်း၊ တစ်ယောက်ကိုမေးသတဲ့။ သားကဘာဖြစ်ချင်သလဲ... ဟု မေးရာ သိပ္ပံပညာရှင်ဖြစ်ချင်တယ်ဟု ပြောသတဲ့။ ဒါဆိုရင် စာကြိုးစားရမယ်နော်... ဟု ပြောလျှင် ကလေးက ခေါင်းညှိတတ်လေသည်။ နောက်မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကိုမေးလျှင် ဝဝလှလှ မိန်းကလေးက ရုပ်မြင်သံကြားမှာ ကြော်ငြာတဲ့မော်ဒယ်လ်ဖြစ်ချင်သတဲ့။ ဒါဆိုရင် စာကြိုး စားရမယ်။ လှပအောင်လေ့ကျင့်ခန်းတွေ လုပ်ရမှာပေါ့... ဟုပြောလျှင် မိန်းကလေးက ခေါင်းကို အားပေးတရညှိတတ်လေ၏။ နောက်တစ်ယောက်ကျတော့ စီးပွားရေးသမားဖြစ်ချင် တယ်။ အချို့ကဘောလုံးသမားဖြစ်ချင်နေသည်... စသည်ဖြင့် အမျိုးမျိုးဖြေကြသော် လည်း ဆရာမကလေးက နိဂုံးချုပ်လျှင်...

အဲဒါတွေဖြစ်ဖို့အတွက် နံပါတ် (၁) စားကြိုးစားရမယ်။ ပညာတတ်မှ လုပ်နိုင်မယ်။ ပို ခက်တဲ့ ရည်ရွယ်ချက်ပိုင်ရှင်တွေအတွက် ပိုပြီး ပြင်းပြင်းထန်ထန်ကြိုးစားရမယ်... ဟု ဆုံးမပါသည်။ နံပါတ် (၂)ကတော့... ကိုယ်ရောက်ချင်တဲ့ ပန်းတိုင်ကို မရောက်ရောက် အောင် ငွေလုံလသတ္တိနဲ့သွားရမယ်။ အတားအဆီးမှန်သမျှ ဖြတ်ကျော်ပြီးဖြစ်အောင် လုပ်နိုင်ရ မယ်။ မဟုတ်ရင် အပြောကြီးပြီး ဘာမှဖြစ်မလာဘူးလို့ အထင်သေးခံရမယ်... ဟု ဆုံးမ ပါ၏။ ကလေးများကနာယူပြီး ဆရာမနေခြည်နွေးနွေးကလည်း အားရသွားပါ၏။ ကလေး များကို တိုက်တွန်းနှိုးဆော်ရတာ အရှိန်ရနေတုံးကလေးမတစ်ယောက်ကို... သမီးကကော ဘာဖြစ်ချင်သလဲဟု မေးလျှင် သူမက...

“သူငွေးသမီးပဲဖြစ်ချင်တယ်။ သူငွေးသမီးဖြစ်နိုင်ဖို့ဆိုရင်... စာကြိုးစားဖို့လည်း မလိုဘူး။ ဇွဲ၊ လုံ့လ၊ သတ္တိတွေနဲ့ ပင်ပင်ပန်းပန်းမသွားရဘူး။ ပန်းတိုင်ရောက်ဖို့ အမေနဲ့ အဖေက လုပ်သွားတာကို ယုံယုံကြည်ကြည် ထိုင်စောင့်ရင်ပြီးတာပဲ...” ဟုပြောလျှင် ဆရာမလေးခမျာ စကားအ သွားရပါသတဲ့။ ဟုတ်သားပဲ။ အဖေနဲ့ အမေက သူငွေးဖြစ်ရင် သူမက အလိုလိုသူငွေးသမီးဖြစ်ပြီး သူမရည်မှန်းသော ပန်းတိုင်ကို အော်တိုမက်တစ် ရောက် သွားမှာပဲလေ။

ကျွန်တော်တို့ အသက်တာအတွက် မည်သူစီမံခန့်ခွဲပေးနေသလဲ။ ကိုယ့်ဖာသာပြုငြိန်း ၍ လုပ်ငန်းအသွယ်သွယ်ကို စိတ်ကူးကြံစည်ကာ ပင်ပန်းစွာ အကောင်အထည်ဖော်နေ သောအခါ တစ်စုံတစ်ယောက်က တစ်ဖက်တစ်လမ်းကနေ ကူညီမစလုပ်ဆောင်ပေးဖို့လို အပ်လှပါသည်။ ယနေ့တွင် ကိုယ်တော်ထံသို့ တိုးဝင်၍ ကျွန်တော်တို့၏ မိသားစုကို မစကူညီလမ်းပြ ပို့ဆောင်၍ အောင်မြင်ခြင်းအခွင့်ကို ရနိုင်ဖို့ တောင်းလျှောက်ကြပါစို့။

သင်တို့သည် ကိုယ်၌ သူတစ်ပါးပြုစေလိုသည့်အတိုင်း သူတစ်ပါး၌ ပြုကြလော့။ ဤပညတ်ကား ပညတ္တိကျမ်းနှင့် အနာဂတ္တိကျမ်းတို့၏ အချုပ်အချာပင်ဖြစ် သတည်း။ (ရှင် မဿဲခရစ်ဝင်ကျမ်း၊ ၇:၁၂)

“သူတစ်ပါး၌ ...”

ဆရာဝန်တစ်ဦးကိုတွေ့ဖူးပါသည်။ အလွန်အောင်မြင်၍ ဆေးလိုက်သည်ဟုပြောရ မည်ဖြစ်ပါသည်။ သူကုသသောလူနာများ ပျောက်ကင်းသည်က များရာကြာလျှင် မာန်မာန ထောင်လွှားလျက် လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်နှင့် လူနာများအပေါ်မှာ သဟောက်သဟန်း လှုပ်တတ် လာ၏။ အလွန်မောက်မာသော်လည်း ပညာကြီးမား၊ ကြွယ်ဝချမ်းသာ၊ အောင်မြင်သော သူဖြစ်ရကား မည်မျှမဟန်တားနိုင်ပါ။ တစ်စုံတစ်ယောက်က သူပြောသောစကားကို ငြင်း ဆန်ဆွေးနွေးမည်ဆိုလျှင် ‘ဒီမှာကိုယ့်လူ၊ ကျုပ်ဘယ်သူလဲဆိုတာ မောင်ရင်သိရဲ့လား’ ဟု ခတ်မာမာမေးတတ်ရာ မည်သူမျှပြန်မပြောနိုင်တော့ပါ။ သူကတော့ ဆရာဝန်ကြီးတစ်ဦး ဖြစ်သည်ထက်ပိုပိုသာသာ ဩဇာအာဏာကို အသုံးပြုလေ၏။

တစ်နေ့တွင်မူ... ချောင်းဆိုးရောဂါတစ်ခုကို ရလာသည်မှအစပြု၍ အတော်ပင် စိတ်ညစ်လာရသည်။ ရောဂါ၏အမည်မှာ လေပြွန်ကင်ဆာဟုသိရသောအခါ ပျာယာခတ် သွားလေ၏။ သူ့ကိုယ်သူ ပြန်ခွဲစိတ်ကုသရန် ဘယ်လိုမှ မဖြစ်နိုင်တော့၍ ခွဲစိတ်ကုဆရာဝန် များထံသို့ ကိုယ်ကိုယ်ကို အပ်နှံရလေသည်။ ကောင်းကောင်းခွဲပေးပါခင်ဗျာ။ ကျွန်တော့် အသက်တာခင်ဗျားတို့ လက်ထဲမှာရှိပါတယ်။ စေတနာ၊ မေတ္တာ၊ ဂရုဏာနဲ့ ခွဲပေးပါ။ ကျွန်တော့်အသက်ကို ကယ်ပါ... ဟုတောင်းပန်ရလေ၏။ တော်ပါသေးသည်။ သူ့ကို တာဝန်ယူ၍ ကုသပေးမည့် ဆရာဝန်များက ယုံကြည်သူစင်စစ်ဖြစ်ကာ၊ ပိုင်းဝန်းလျက် အကောင်းဆုံး ဆောင်ရွက်ပေးပါသည်။ သူနာပြုများနှင့် ဝန်ထမ်းများက ဂရုစိုက်ပေးပါ၏။ ထိုအချိန်မှာ... ‘ဒီမှာကိုယ့်လူ၊ ကျုပ်ဘယ်သူလဲဆိုတာ မောင်ရင်သိရဲ့လား’ ဟု တစ်စုံ တစ်ယောက်ကမှ မပြောကြပါ။ ထိုစကားမျိုးကို သတိရ၍ သူ့ကိုယ်တိုင် အပြောခံရမှာ ကြောက်နေသော်လည်း အပြောမခံခဲ့ရပါ။ ထိုကာလ၌ ဆရာဝန်ကြီးသည် လူနာတစ် ယောက်ဖြစ်သွားခဲ့ပါ၏။ ဆရာဝန်ဝတ်ရုံနှင့် နားကြပ်မရှိတော့သော လူနာစင်စစ်ဖြစ်သွား သောအခါမှ လူနာတစ်ယောက်၏ ခံစားချက်၊ မျှော်လင့်ချက်နှင့် အားကိုးအားထားပြုခြင်း ကို သူနားလည်ခဲ့ရပါသည်။ ခွဲစိတ်ခြင်းအောင်မြင်သောအခါ ပြန်၍ ကျန်းမာလာ၍ ဆရာ ဝန်အလုပ်ကို လုပ်နိုင်သောအခါ တပည့်များအား ဤသို့ပြောပါ၏။ ဆရာဝန်ကောင်းဖြစ် ဖို့ မင်းတို့အားလုံးဆရာဝန် ဝတ်စုံကိုချွတ်၍ (၇၂)နာရီကြာ လူနာလုပ်ကြည့်ဖို့လိုပါတယ်... ဟူ၍ဖြစ်ပါသည်။

သင်တို့သည်ကိုယ်၌ သူတစ်ပါးပြုစေလိုသည့်အတိုင်း သူတစ်ပါး၌ ပြုဖို့ရန်သခင်ယေရှု မိန့်တော်မူခဲ့ပါ၏။ ဤပညတ်ကို အမှန်တကယ်လိုက်နာခဲ့ပါရဲ့လား... ဟု ဆင်ခြင်ကြပါ စို့။ ကိုယ်ချင်းတရာနှင့် သနားခြင်းဂရုဏာကို နှလုံးသား၌ နေရာပေးနိုင်ပါမှ ကိုယ်တော်၏ ပညတ် အချုပ်အချာလိုက်နာသောသူ၊ ကိုယ်တော်၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကို လိုက်လျှောက် သူဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

ခက်တင်ဘာလ (၂၉)ရက်၊ ၂၀၀၆ခုနှစ် (သောကြာနေ့)

မင်းကြီးက ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့တွင် ဤသူတည်းဟူသော ငါ့ညီတို့ တွင် အငယ်ဆုံးသော သူတစ်ယောက်အားပြုခဲ့ကြသမျှတို့ကို ငါ့အားပြုကြပြီ . . . ဟု ပြန်၍ မိန့်တော်မူလတ္တံ့။ (မသဲ၊ ၂၅:၄၀)

“ဂရုဏာနတ်သမီး...”

ဂရိပြည်မြောက်ပိုင်းဒေသမှာ ဆင်းရဲသော မိသားစုမှ မွေးဖွားလာသော ကလေးနှစ် ယောက် ရှိခဲ့ပါသည်။ ညီမလေး၏ (၇)နှစ်အရွယ်တွင် ဖခင်ကွယ်လွန်၍ မိခင်သည် ဇာထိုး ပန်းထိုးအထည်များကို ရောင်းရပါသည်။ ဆင်းရဲစွာ အသက်မွေးခဲ့ရသဖြင့် ရုန်းကန်လှုပ်ရှား ရင်း အစ်ကိုသည် နိုင်ငံတော်အမှုထမ်းအရာရှိ ဖြစ်လာပါသည်။ ညီမဖြစ်သူက အသက် (၁၈)နှစ်အရွယ် ရောက်လျှင် သာသနာ့ဘောင်ထဲသို့ ဝင်သွားသောကြောင့် အစ်ကိုသည် စိတ်ပျက်လက်ပျက်ဖြင့် ကိုယ့်ဘဝတိုးတက်ရာ တိုးတက်ကြောင်း မကြိုးစားသလဲဟု အပြစ် တင်ခဲ့ပါ၏။

သို့သော် ၁၉၇၆ခုနှစ်သို့ရောက်လျှင် ညီမလေးသည် ဆင်းရဲချို့တဲ့သောသူများထံ၌ တိုးဝင်၍ အလုပ်လုပ်ရခြင်းအတွက် နီဘယ်ဆိုကို ဆွတ်ခူးရရှိလေသည်။ အစ်ကို၏ အကြောင်းကို ကမ္ဘာက မသိသော်လည်း ညီမဖြစ်သူသည် မာသာထရီဇာအမည်ဖြင့် ဆက် လက်ကျော်ကြားကာ အသက်(၈၇)နှစ်တွင် နှလုံးခုန်ရပ်၍ လောကအလုပ်မှ ရပ်နားလိုက် သောအခါ ကမ္ဘာတစ်ခုလုံးသည် ဝမ်းနည်းကြေကွဲခဲ့ရပါ၏။ ပြင်းထန်စွာ ပေါက်ကွဲတတ် သော ဗုံးတစ်လုံးသည် အရွယ်သေးငယ်ပါသည်။ မာသာထရီဇာသည် အရပ်ငါးပေပင်မ ပြည့်။ ပေါ့ပါးသော ကိုယ်အလေးချိန်နှင့် ရုပ်ဆင်းအသွင်မှာ အထင်ကြီးစရာ မရှိသော် လည်းသူ့ကို နှမြောတသ၍ ဂရုဏာနတ်သမီး၊ (angel of mercy)ဟု ခေါ်ဝေါ်ကြပါ၏။ သူမသည် ကြီးမြတ်သောသူများနှင့်အတူတကွ စားသောက်ခွင့်ရလျက် ဂုဏ်ကျက်သရေများ အပ်နှင်းခြင်းခံရသော်ငြား၊ ဆင်းရဲသားများနှင့် ခိုကိုးရာမဲ့သောသူတို့အတွက် မိမိအသက် တာကို ပေးဆပ်လျက် ကူညီမစခြင်းမှ လမ်းမလွဲခဲ့ပါ။

သူမ၏ အရည်အချင်းထဲ၌ သနားကြင်နာမှု၊ သစ္စာရှိမှု၊ ဆင်းရဲသားများအပေါ်ထားရှိ သည့် ချစ်ခြင်းမေတ္တာသည် ထင်ရှားလှပါ၏။ ကိုယ်ရေးရာဇဝင်များကို ရေးသားသော ချောလားကို မာသာပြောပြခဲ့သော ဘဝ၏ခံယူချက်တစ်ခုမှာ အံ့အားသင့်ဖွယ်ရာဖြစ်ပါ သည်။ သစ္စာရှိရန် ဖိတ်ခေါ်ခြင်းသာ ဖြစ်ပါသတဲ့။ တကယ်လည်း သူမသည် အောင်မြင် မှုများထက် သစ္စာရှိခြင်းကို မြတ်နိုးစွာ ဆုပ်ကိုင်ခဲ့ပါသည်။ ယနေ့တွင် ကျွန်တော်တို့သည် ဘုရားသခင်အပေါ်၌ မည်မျှသစ္စာရှိခဲ့ပါသနည်း။ ဘဝ၏အောင်မြင်မှုအတွက် ဘုရားသခင် နှင့်ပြုသော ပဋိညာဉ်ကို ဖျက်၍ သစ္စာပျက်သောသူအများရှိပါသည်။ သစ္စာရှိခြင်းသည် အောင်မြင်ခြင်းထက် အရေးကြီးကြောင်း မာသာက ပြခဲ့ပါ၏။ အငယ်ဆုံးသောသူကို ပြု သမျှ သခင်အား ပြုသည်ကို အောက်မေ့၍ သခင်ယေရှု၏ သွန်သင်မှုကို ဂရုပြုကြပါစို့။

ခက်တင်ဘာလ (၃၀) ရက်၊ ၂၀၀၆ ခုနှစ် (ခနေနေ့)

ထိုသခင်၏ နာမတော်မှတစ်ပါး၊ ငါတို့ကို ကယ်တင်နိုင်သော နာမတစ်စုံတစ် ခုမျှ ကောင်းကင်အောက် လူတို့တွင်မရှိ။ (တမန်တော်ဝတ္ထု၊ ၄:၁၂)

“တစ်ခုတည်းသာ”

ဆေးခန်းတစ်ခုတွင် အလွန်တိကျသော သူနာပြုအကူမိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို တွေ့ရပါ သည်။ ဆရာဝန်က ဆေးခန်းလာသောသူများကို ပထမဦးဆုံး အဖျားတိုင်းပြီးမှ သူ့ကို ဝင်တွေ့ရန် မှာထားပြီး အဖျားတိုင်းသော သာမိုမီတာအလုံအလောက်ပေးထားပါ၏။ သာမိုမီတာတစ်ချောင်း၊ လူ နာမှတ်တမ်းစာအုပ်နှင့် မိန်းကလေးသည် သွက်လက်တတ်ကြွစွာ တာဝန်ထမ်းဆောင်လေ၏။ တစ် နေ့တွင် လက်အဆစ်လည်သွားသော မြေးကလေးကို သွား၍ ပြပါသည်။ မြေးကလေးသည် အဖျား မရှိသော်လည်း နာမည်ကြီးသော ဆရာဝန်၏ အခန်းဝရောက်လျှင် သာမိုမီတာထိုးထားသော လူနာကို တွေ့ရလေ၏။ သူနာပြုအကူသည် ချက်ခြင်းရောက်လာကာ ထိုင်ခိုင်းပြီး ပါးစပ်ဟုပြောရာ တစ်စုံ တစ်ခုပြောရန်အချိန်မရ မြေးကလေး ပါးစပ်ဟုလိုက်ရပါသည်။ သူ့အဖွားက ဘာမှမဆိုဘူး ထင်တယ် ဟု ပြောသော်လည်း သူမကတော့ တာဝန်အတိုင်း မှာထားသည့်အတိုင်း အပူချိန်ကို မှတ်သားပြီးလျှင် ခဏစောင့်ဟုပြောပါသည်။ လူနာအချို့ရောက်လာပါသည်။ ဗိုက်အောင့်လို့ . . . ဟုပြောရုံရှိသေး။ မိန်းကလေးက ပါးစပ်ဟု . . . ဆိုတော့ မတတ်နိုင်။ ပါးစပ်ဟုပြီး သာမိုမီတာထိုးရလေသည်။ လူနာ ရှင်က သက်ပြင်းချသော်လည်း အဖျားတိုင်း၍ မပြီးလျှင်မဝင်ရပါ။ ရုတ်တရက် လူတစ်ယောက် အိပ် တစ်လုံးနှင့် ရောက်လာသည်။ ဆရာဝန်ကြီးရှိသလားဟုမေးလျှင် ဟုမေးလျှင် သူနာပြုအကူက ရှိပါတယ်။ ဒီမှာထိုင်။ ပါးစပ်ဟု . . . ဟုဆိုရာ တစ်ခုခုပြောမည်ပြုသော်လည်း စွတ်ကနဲ သာမို မီတာထိုးထည့်ရာ ငုံလိုက်ရပါ၏။ အပူချိန်တိုင်းပြီး၍ ပါးစပ်များအားလျှင် အချင်းချင်း ဝေဖန်မှုပြုကြ၏။ ဗိုက်အောင့်သူက ဘာမှမဆိုဘူးဗျာ။ ကျုပ်က ဗိုက်အောင့်တာဟုပြောလျှင် အိပ်တစ်လုံးနှင့်လူက ကျုပ်က ဆက်သွယ်ရေးဝန်ထမ်းဗျ။ ခင်ဗျားထက် ပိုဆိုးသေးတယ်။ တကယ်တော့ . . . ကျုပ်ကမှတ် ပုံတင်စာလာပို့တာ။ ဆရာဝန်ကြီးလက်မှတ်ထိုးယူရမှာမို့ တွေ့ချင်တာ . . . ဟုပြောလျှင် အားလုံးပင် ရယ်မောမိလေ၏။

ဘာပဲပြောပြော သူမကတော့ လှေခါးထစ်ပါပဲ။ ဘယ်သူဝေဖန် ဝေဖန် သူ့ကို ဆရာဝန်ကြီးက မှာသည့်အတိုင်းပါပဲ။ ယခုကာလ၌ သမ္မာကျမ်းစာနှင့် ဘာသာရေးကို ဆန်းစစ်ဝေဖန်မှုအများ ရှိသော် လည်း တကယ်တော့ သခင်ယေရှုအားဖြင့်သာ ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်ရမည်ဖြစ်ပါ၏။ သခင်ယေရှု နှင့် စပ်ဆိုင်သော အကြောင်းအမျိုးမျိုးကို ဝေဖန်သော်လည်း နားမယောင်ကြပါနှင့်။ လောကအတတ် ပညာ၊ စည်းစိမ်စွဲစွာ၊ ဂုဏ်သိက္ခာသည် ထာဝရမတည်မြဲပါ။ သခင်နာမအားဖြင့်သာ ထာဝရအသက်ကို ရနိုင်စရာလမ်း တစ်ခုသာရှိပါ၏။